

ΤΚ 90114

Απαρτίστε από
παρακλή γραβιρίνι

ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΤΕΛΩΣ ΔΗΜΟΣΙΟ
ΑΝΑΣΤΟΛΗ

22/5/2014

Επισημής:

Ληξιαρχίας:

10/6/2014

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

: 12.30

: Μόσχοι και Τέν

6/6/2014

OK

ΑΙΤΗΣΗ

Του Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος κατοικοεδρεύει στην Αθήνα (οδός Καρ. Σερβίας αριθμ. 10).

Συμπληρωματικό

ΚΑΤΑ

1. Ζησάκη Πηνελόπης του Αθανασίου, κατοίκου Περιστερίου, οδός Πλ. Αγίου Γεωργίου, αρ. 3
2. Ιταλα Αθηνάς του Θεόφιλου, κατοίκου Νιγρίτας Σερρών, οδός Μελενικου, αρ. 15
3. Καραθανάση Σουλτάνας του Στεφάνου, κατοίκου Σερρών, οδός Ιερολοχιτών, αρ. 8
4. Μαυρικήδου Ελευθερίας του Δημητρίου, κατοίκου Νεάπολης Βοίου, οδός Αγίου Πνεύματος, αρ. 12
5. Πιτσιάβα Αθανασίου του Θεόδωρου, κατοίκου Λάρισας, οδός Πολυκλείτου, αρ. 14-16
6. Μόσχου Αγγελικής του Βασιλείου, κατοίκου Πύργου Ηλείας, οδός Οδυσσέως, αρ. 8
7. Μόσχου Αργεντως του Παντελή, κατοίκου Βροντάδος Χίου, οδός Παντελάκη, αρ. ..
8. Λινάρη Δέσποινας του Γεωργίου, κατοίκου Θυμiana Χίου, οδός Μαρουλου, αρ. 19
9. Μαυρογιάννη Άννας του Νικολάου, κατοίκου Βάρδα Ηλείας, οδός Καραϊσκάκη, αρ. 12
10. Φωσιέρη Θεώνης του Ιωάννη, κατοίκου Αίγινας, οδός Θωμαΐδου, αρ. 11
11. Δουλγέρη Δήμητρας του Αγγέλου, κατοίκου Μεταμόρφωσης, οδός Μαρίας Δημάδη, αρ. 3
- 12 Τριβυζά Λουκίας του Σπυριδωνος, κατοίκου Αθηνών, οδός Σκιάθου, αρ. 128
13. Λατάνη Άννας του Παρασκευά, κατοίκου Αγ. Αναργύρων, οδός Σ. Βενιζέλου, αρ. 38
14. Πουλυμά Ελένης του Ιωάννη, κατοίκου Καματερού Αττικής, οδός Δ. Γούναρη, αρ. 114
15. Σπύρου Μαρίας του Στυλιανού, κατοίκου Περιστερίου, οδός Κορίνης, αρ. 9
16. Δελλή Χριστίνας του Ανδρέα, κατοίκου Αθηνών, οδός Καυκάσου, αρ. 22
17. Φακίνου Ειρήνης του Παναγιώτη, κατοίκου Αθηνών, οδός Αντιόπης, αρ. 19
18. Κανδηλανάπτη Ιρενες-Φαζίλας του Αμανουλα, κατοίκου Πολιχνιτου Λέσβου,

19. Ιωνά Μαρίνας του Κυβρικοσαίου, κατοίκου Ίλιον, οδός Αυλίδος, αρ. 2
20. Καλαφάτη Καλλιόπης του Ποθητού, κατοίκου Ρόδου- Ασγουρου, οδός Αγ. Βαρβάρας, αρ. 69
21. Θεοδωράκη Ευαγγελίας του Μιχαήλ, κατοίκου Μυτιλήνης, οδός Ασκληπιού, αρ. 40
22. Θεοχάρη Όλγας του Δημητρίου, κατοίκου Λάρισας, οδός Μιαούλη, αρ. 16
23. Γραμμένου Χριστίνας του Μιχαήλ, κατοίκου Κέρκυρας, οδός Θουκυδίδη, αρ. 19
24. Μαζούτη Ευαγγελίας του Ζαφείρη, κατοίκου Άμφισσας, οδός Αρ. Φλώκου, αρ. 5
25. Ασλάνογλου Κυριακής του Δαμιανού, κατοίκου Βέροιας, οδός Σοφοκλέους, αρ. 9
26. Παναγιώτου Ιωάννας του Κωνσταντίνου, κατοίκου Μοσχάτου, οδός Μεταμορφώσεως, αρ. 142
27. Μεταξά Μαρίας του Αγγέλου, κατοίκου Πειραιά, οδός Κνωσού, αρ. 22
28. Θεοδωρακοπούλου Ελισάβετ του Νικολάου, κατοίκου Ντράφι Πικερμίου, οδός Δευκαλίωνος κ' Κάδμου, αρ.
29. Σαλβάνου Μαρίας του Δημητρίου, κατοίκου Π. Φαλήρου, οδός Αρτέμιδος, αρ. 123
30. Λαγκαδίτη Νικολέτας του Κωνσταντίνου, κατοίκου Αθηνών, οδός Καρπού, αρ. 51
31. Μπακαρέζου Μαρίας του Κωνσταντίνου, κατοίκου Πετρούπολης, οδός Δωδεκανήσου, αρ. 40
32. Αγιοβλασίτη Εριέπτας του Κωνσταντίνου, κατοίκου Περουλάδων Κέρκυρας, οδός Μέλισσα Περουλάδων
33. Τάγκαλου Κωνσταντίνος του Αθανάσιου, κατοίκου Τριπόλεως, οδός Π. Δεκάζου, αρ. 16
34. Κουζή Σοφίας του Αντωνίου, κατοίκου Καλαμάτας, οδός Ν. Συν. Ράχης,
35. Σιόγκα Βασιλικής του Αναστάσιου, κατοίκου Γαλασίου, οδός Χρ. Τζαβέλα, αρ. 11
36. Μπολώση Αλεξάνδρας του Κωνσταντίνου, κατοίκου Αθηνών, οδός Τραυλαντώνη, αρ.
37. Γεωργοπούλου-Γαστεράτου Μαρίας του Ιωάννη, κατοίκου Νέας Πεντέλης, οδός Πέτρου Γιαλούρου, αρ. 15
38. Φρέρη Άννας του Αντωνίου, κατοίκου Ραφήνας, οδός Δ. Δρίτσα, Δροσιά Ραφήνας
39. Σαμαρά Μαρίας του Δημητρίου, κατοίκου Γιαννιτών Δήμου Πέλλας, οδός Άρσους τέρμα
40. Γκλέκα Σεβαστής του Ιωάννη, κατοίκου Περιστερίου, οδός Προύνης, αρ. 7
41. Πικραμένου Φαλίας του Δημητρίου, κατοίκου Χαλκίδας, οδός Πορτοκαλιάς, αρ.
42. Γκερμοση Βικτωρίας του Γεωργίου, κατοίκου Ιωαννίνων, οδός Καζαντζάκη, αρ. 18
43. Αποστολίδου Βασιλικής του Γεωργίου, κατοίκου Σιδηροκάστρου, οδός Τέρμα Ιωαννίδη, αρ. 35

44. Γραμματικού Ελένης του Χρήστου, κατοίκου Αμυνταίου, οδός Νέες Εργατικές Κατοικίες, αρ.24
45. Ρεμούνδου Ιωάννας του Εμμανουήλ, κατοίκου Ηλιούπολης, οδός Αριστοτέλους, αρ. 48
46. Τσιακιρίδου Χρυσής του Βασιλείου, κατοίκου Αρτέμιδος Αττικής, οδός Πυθίου, αρ. 3
47. Ζούμπου Άννας- Μαρίας του Γεωργίου, κατοίκου Χαϊδαρίου, οδός Αγ. Στρ. Χαϊδαρίου, αρ. 66
48. Οικονόμου Γεωργίας του Γεωργίου, κατοίκου Κερατσινίου, οδός Γαληνού, αρ. 51
49. Καρακάσογλου Αικατερίνης του Ηλία, κατοίκου Πειραιά, οδός Καλοκαιρινού, αρ. 6
50. Σαλτέρη Αντιγόνης του Κωνσταντίνου, κατοίκου Νάξου,
51. Σπάνια Μαλβίνας του Αχιλλέα, κατοίκου Νέας Ιωνίας Βόλου, οδός Μικράς Ασίας, αρ. 118
52. Σατήρογλου Αναστασίας του Βασιλείου, κατοίκου Αθηνών, οδός Κνωσού, αρ. 18
53. Σιαμάντα Κωνσταντίας του Παναγιώτη, κατοίκου Αργυρούπολης, οδός Μικράς Ασίας, αρ. 20
54. Χώχου Αικατερίνης του Ηλία, κατοίκου Αθηνών, οδός Νάξου, αρ. 34
55. Μπακατσάκη Μαρίας του Στυλιανού, κατοίκου Μουρνιών Χανίων, οδός Εργ.Κατ. Κόκκινο Μετόχι, αρ. 6
56. Γκριτζέλια- Γαζη Περιστεράς του Κωνσταντίνου, κατοίκου Πειραιά, οδός Ζακύνθου, αρ. 14
57. Κρέτσου Μαρίας του Σπυριδωνος, κατοίκου Νίκαιας, οδός Ρυσιου, αρ. 37
58. Αρσενίδου Αναστασίας του Ισαάκ-Θεόφιλου, κατοίκου Περιστερίου, οδός Αρκαδίου, αρ. 42
59. Σολιδάκη Αικατερίνης του Δημητρίου, κατοίκου Περιστερίου, οδός Βίτσι, αρ. 3
60. Δουβου Χρυσούλας του Χαράλαμπου, κατοίκου Περιστερίου, οδός Αναγνωστοπούλου, αρ. 26
61. Κρητικού- Ευαγγελινού Γεωργίας του Παντελή, κατοίκου Βασιλικού Χαλκίδας, οδός Αγ. Παντελεήμωνα
62. Νικηταρά Φωτεινής του Εμμανουήλ, κατοίκου Άνω Λιοσίων, οδός Γεννηματά, αρ. 24
63. Μυλοποταμιτάκη Μαρίας του Γεωργίου, κατοίκου Αιγάλεω, οδός Μανδηλαρά, αρ. 14
64. Πουλοπούλου Χριστίνας του Κωνσταντίνου, κατοίκου Αθηνών, οδός Κοδρικτώνος, αρ. 49
65. Μάντη Βασιλικής του Ιωάννη, κατοίκου Αθηνών, οδός Ψηλορείτη, αρ. 1
66. Παπακώστα Βάϊα του Αθανασίου, κατοίκου Λάρισας, οδός Χαλκίδος, αρ. 13

67. Κόττη Δημήτρας του Νικολάου, κατοίκου Αθηνών, οδός Στιγνής, αρ. 16
68. Θεοδοσοπούλου Χριστίνας, κατοίκου Αθηνών, οδός Φαέθοντος, αρ. 50
69. Γκερλέ Ελένης του Αργυρίου, κατοίκου Αθηνών, οδός Κρέοντος, αρ. 145-147
70. Δημητρίου Χριστίνας του Ιωάννη, κατοίκου Καλλιθέας, οδός Πεισιστράτους, αρ. 60
71. Πολυγένη Παναγιώτας του Ηλία- Λεωνίδα, κατοίκου Αθηνών, οδός Δαμαγήτου, αρ. 5
72. Καγκα Αγνής του Σπυρίδωνος, κατοίκου Καλλιθέας, οδός Σκίπη, αρ. 47
73. Φουσέκη Ελένης του Κωνσταντίνου, κατοίκου Νέας Σμύρνης, οδός Θράκης, αρ. 17
74. Σκόρδου Άννας του Χρήστου, κατοίκου Καλλιθέας, οδός Ιατρίδου, αρ. 111
75. Νέζη Ευαγγελίας του Μελέτιου, κατοίκου Μαγούλα Αττικής, οδός Σωκράτους, αρ.39
76. Μαστροκώστα Γιαννούλας του Χρήστου, κατοίκου Χαϊδαρίου, οδός Ι. Λόχου & Νομίμων, αρ. 1
77. Ρήγα Γεωργίας του Σπυρίδωνος, κατοίκου Πύργου, οδός Ρήγα Φεραίου, αρ.6
78. Μπιστιντζάνου Μελανιάς του Παναγιώτη, κατοίκου Αμφιλοχίας, οδός Θ. Χαβινη, αρ. 10
79. Κυπαρίσση Χάιδως του Παναγιώτη, κατοίκου Δριμού Θεσσαλονίκης, οδός Μακεδονίας
80. Μπότα Μαρίας του Δημητρίου, κατοίκου Μεσολογγίου, οδός Κίτσου Τσαβέλα, αρ. 6
81. Κριτωτάκη- Κωνσταντοπούλου Παρασκευής του Γεωργίου, κατοίκου Καλαμάτας, οδός Δημήτρας, αρ. 54
82. Μανωλοπούλου Βασιλικής του Ευάγγελου, κατοίκου Τριπόλεως, οδός Παλάντιου, αρ. 44
83. Μαρκογιάννη Παρασκευής του Δημητρίου, κατοίκου Μελιγαλά Μεσσηνίας,
84. Αστεριού Κωνσταντίας του Βασιλείου, κατοίκου Θεσσαλονίκης, οδός Π. Συνδουκα, αρ. 44
85. Κανέλλου Θεοφάνη του Ανδρέα, κατοίκου Αιγίου, οδός Μονής Ταξιαρχών, αρ. 16
86. Γκιώνη Ιωάννας του Ρήγα, κατοίκου Αιγίου, οδός Μεταμόρφωση Σωτήρος,
87. Σταγώνα Μαρίας του Ιωάννη, κατοίκου Θεσσαλονίκης, οδός Βαλτετσίου, αρ. 4

88. Καραστρατίδου Μετάξως του Ευστράτιου, κατοίκου Θεσσαλονίκης, οδός 28^{ης} Οκτωβρίου, αρ. 36
89. Μητσιλέγκα Σουλτάνας του Ιωάννη, κατοίκου Χρυσούπολης Καβάλας, οδός Εγνατίας, αρ. 19
90. Δήμου Κωνσταντίας του Δημητρίου, κατοίκου Θεσσαλονίκης, Κολχικό-Λαγκαδά
91. Ξένου- Κοκολέτση Σπυριδούλας του Νικολάου, κατοίκου Γλυκών Νερών, οδός Μεσολογγίου, αρ. 37
92. Καραβίτση Γεωργίας του Ιωάννη, κατοίκου Θεσσαλονίκης, οδός Σελευκιδών, αρ. 2
93. Χαϊμαλα- Γιαννακοπούλου Δημήτρας του Αλεξίου, κατοίκου Γέρακα, οδός Περικλέους, αρ. 171
94. Βέλη- Μουχτούρη Παρασκευής του Νικολάου, κατοίκου Ναυπάκτου, οδός Βαρδακουλα, αρ. 46
95. Χρυσομάλλη Ελένης, κατοίκου Αθηνών, οδός Κηφισοδότη, αρ. 18-20
96. Κοντοσωρου Αδαμαντίνης του Σπυριδωνος, κατοίκου Αργυρούπολης, οδός Αθανάσιου Διάκου, αρ. 209
97. Σερέτη Ιωάννας του Θεοδώρου, κατοίκου Τρίπολης, οδός Τρικορφων, αρ. 22
98. Τριανταφυλλίδη Ιωάννας του Ανδρέα, κατοίκου Γαλατά Αιτωλοακαρνανίας,
99. Καφάση Ευαγγελίας του Ηλία, κατοίκου Πτολεμαΐδας, οδός Ψαρρών, αρ. 22
100. Μπαχαρίδου Ελένης του Ιωάννη, κατοίκου Ξάνθης, οδός Νικομήδειας, αρ. 2
101. Χατζηπαπαδοπούλου Αρχοντιάς του Σταύρου, κατοίκου Ξάνθης, οδός Ανδριανουπόλεως, αρ. 13
102. Κουλούρη Χρυσαιγής του Γεωργίου, κατοίκου Κυπαρισσίας, οδός Χριστιανουπόλεως, αρ. 6
103. Γεωργακοπούλου Σταυρούλας του Ιωάννη, κατοίκου Καλαμάτας, οδός Ψαρρών, αρ. 6
104. Κιντή Παναγιώτας του Χρήστου, κατοίκου Τροπαιας Αρκαδίας,
105. Σαλαμούρα Ευγενίας του Κωνσταντίνου, κατοίκου Ελεούσας Άρτας, οδός Κερκύρας, αρ. 2
106. Πανάγου Μαρίας του Παναγιώτη, κατοίκου Ελαιών Άμφισσας
107. Τσαλίκη Μαρίας του Παναγιώτη, κατοίκου Αθηνών, οδός Λέανδρου, αρ. 24
108. Νομικού Αναστασίας του Αντωνίου, κατοίκου Περάματος, οδός Βυζαντίου, αρ. 14
109. Γκότση Μαρίας του Γεωργίου, κατοίκου Αθηνών, οδός Άρτης, αρ. 25
110. Πάσχου Αλεξάνδρας του Κωνσταντίνου, κατοίκου Ηγουμενίσσας, οδός Ηροδότου, αρ. 2
111. Δόση Γεωργίας του Βασιλείου, κατοίκου Ηγουμενίσσας, οδός Κουγκιου- Κιάφας, αρ. 12
112. Σταχούλη- Τοδη Ελένης του Δημητρίου, κατοίκου Ιωαννίνων, οδός Νικ. Σιουτα, αρ. 16
113. Μανασίδου Σμαράγδας του Δαμιανού, κατοίκου Χρυσούπολης, οδός Ψαρρών, αρ. 10

114. Κυριακίδη Εβλασias του Βασιλείου, κατοίκου Στυλίδας Φθιώτιδας, οδός Εργατικές Κατοικίες
115. Τροχαλου Ελένης του Νικολάου, κατοίκου Σερβίας Κοζάνης, οδός Γράμμου, αρ. 3
116. Τσαβδαρίδου Κωνσταντίας του Ιορδάνη, κατοίκου Κιλκίς, οδός Παπαθεοφίλου, αρ. 31
117. Βασιλείου Ελένης του Θεοδώρου, κατοίκου Καρδαμισια Ιωαννίνων, οδός Τσακάλωφ, αρ. 14
118. Μαντά Χαρίκλειας του Γεωργίου, κατοίκου Κλειτορια Καλαβρύτων
119. Κουλιου- Πασχαλιώρη Στέλλας του Γεωργίου, κατοίκου Αλεξάνδρειας Ημαθίας, οδός Σοφοκλή Βενιζέλου, αρ. 42
120. Φενερίδου Γεωργίας του Θεοδώρου, κατοίκου Βέροιας, οδός Μάρκου Μπότσαρη, αρ. 29
121. Μπατσή Αλεξάνδρας του Νικολάου, κατοίκου Σιάτιστα Κοζάνης, οδός Τσιστοπούλου, αρ. 31
122. Αθανασοπούλου- Κουτσούμπα Μαρίας του Θεοδώρου, κατοίκου Χολαργού, οδός Καρπάθου, αρ. 3
123. Δημοπούλου Βασιλικής του Γεωργίου, κατοίκου Κρεστενων,
124. Κωστοπούλου Δέσποινας του Αγγέλου, κατοίκου Αθηνών, οδός Κομανων, αρ. 13
125. Λεοντιάδη Καλής- Μαρίας του Γεωργίου, κατοίκου Αγίου Στεφάνου, οδός Εύξεινου Πόντου, αρ. 8
126. Μητσελου Παναγιώτας του Θεοδώρου, κατοίκου Άνω Γλυφάδας, οδός Αιγύπτου, αρ. 17
127. Καζάκου Σουλτάνας του Ιωάννη, κατοίκου Αθηνών, οδός Κρυσταλλη, αρ. 3
128. Αλβάρες Πισσουναντε Σολ Πατρίσια του Χοσε Ενρίκε, κατοίκου Αθηνών, οδός Ερεσσού, αρ. 44
129. Αλεξανδρίδου Παρθένας του Νικολάου, κατοίκου Θεσσαλονίκης, οδός Λάχανα, αρ. 2
130. Γωνιωτάκη Μαρίας του Γεωργίου, κατοίκου Αιγάλεω, οδός Μυριοφύτου, αρ. 62-64
131. Μπούλη Ελένης του Ιωάννη, κατοίκου Νέας Ιωνίας Αττικής, οδός Καλλικρατειας, αρ. 1
132. Κανέλλου Χρυσής του Ανδρέα, κατοίκου Αθηνών, οδός Λαχανά, αρ. 63-65
133. Βούλγαρη Ζωής του Κωνσταντίνου, κατοίκου Αθηνών, οδός Φίλιου, αρ. 6-8
134. Καραγεωργίου Ελένης του Γεωργίου, κατοίκου Καβάλας, οδός Γδοσιου, αρ. 34
135. Ασημακοπούλου Ελένης του Αναστάσιου, κατοίκου Ζαχάρως, οδός Δ.Δ. Λεπρεου
136. Μιχαηλίδου Αικατερίνης του Γεωργίου, κατοίκου Αγ. Βαρβάρας, οδός Χίου, αρ. 93
137. Κιουλέπογλου Ξανθίππης, κατοίκου Ν. Ιωνίας, οδός Λ. Βύρωνος, αρ. 5
138. Σοροντίλα Αθηνάς του Βασιλείου, κατοίκου Πρέβεζας, οδός Αρκαδίου, αρ. 24

139. Γεωργοπούλου Ελένης του Αλέξιου, κατοίκου Πρέβεζας, οδός Κ. Τζαβέλλα, αρ. 24
140. Παπαγρηγορίου Αγγελικής του Κωνσταντίνου, κατοίκου Αθηνών, οδός Χαρίδημου, αρ. 39
141. Μεσολογγίτη Βασιλικής του Μαρίνη, κατοίκου Ζαρουχλέικα Πατρών, οδός Τελαμώνος, αρ. 29
142. Παναγιωτοπούλου Μαρίας του Αλέξανδρου, κατοίκου Πατρών, οδός Κορωνου, αρ. β
143. Πετρούση Κωνσταντίας του Βασιλείου, κατοίκου Αργυρούπολης, οδός Μ. Γερούλανου, αρ. 25^Α
144. Χαβουζούδη Ευαγγελίας του Πασχάλη, κατοίκου Αθηνών, οδός Εφύρας, αρ. 50
145. Πατταργύρη Γιαννούλας του Αθανασίου, κατοίκου Αθηνών, οδός Ιγγλέση, αρ. 12-14
146. Χριστοφορίδου Άννας του Γεωργίου, κατοίκου Καλλιθέας, οδός Λυσιστράτους, αρ. 38
147. Σινόπουλου Χριστίνας του Αθανασίου, κατοίκου Αργυρούπολης, οδός Θερμοπυλών, αρ. 104
148. Αντωνίου- Κοντή Αναστασίας του Μιχαήλ, κατοίκου Αργυρούπολης, οδός Αργυρουιτόλεως, αρ. 65
149. Τσαμπούκου Αθανασίας του Βασιλείου, κατοίκου Δάφνης, οδός Χρυσίππου, αρ. 42-44
150. Ανδρικοπούλου Αντωνίας του Γεωργίου, κατοίκου Αθηνών, οδός Αστεριού, αρ. 2-4
151. Πετσιού Χαρίκλειας του Κωνσταντίνου, κατοίκου Περιστερίου, οδός Κρήνης, αρ. 31
152. Κουζουπη Μαρδίτσας του Νικολάου, κατοίκου Περιστερίου, οδός Πρωτεως, αρ. 31^Α
153. Δημητρογιαννοπούλου Μαρίας του Δημητρίου, κατοίκου Αθηνών, οδός Ιππαρχου, αρ. 7
154. Δημοπούλου Παρασκευής του Δημητρίου, κατοίκου Λαμίας, οδός 2^η Άργους, αρ. 5
155. Παπακωνσταντίνου Μαρίας του Λουκά, κατοίκου Αμφίκλειας
156. Χαχλάκη Ελένης του Μύρωνα, κατοίκου Μοιρών Ηρακλείου
157. Φούντα Ευανθίας του Ηλία, κατοίκου Αγίων Αναργύρων, οδός Ζακύνθου, αρ. 28
158. Μπαλάσκα Μαρίας του Ιωάννη, κατοίκου Γαλασίου, οδός Ευριπίδου, αρ. 14
159. Γιάνναρου Μαρίας του Θεοδώρου, κατοίκου Ν. Ηρακλείου Αττικής, οδός Πράσινου Λόφου, αρ. 14
160. Βιτώρου Σοφίας του Γεωργίου, κατοίκου Ηρακλείου Κρήτης, οδός Λ. Κνωσσού, αρ. 147
161. Κανακουσάκη Αικατερίνης του Εμμανουήλ, κατοίκου Ρεθύμνου, οδός Ξηρουχάκη, αρ. 22
162. Νικολουδάκη Αντωνίας του Σπυρίδωνος, κατοίκου Χανίων, οδός Φρε, αρ. 11
163. Πουλάκη Ειρήνης του Ιωάννη, κατοίκου Μολάων Λακωνίας
164. Σταυροπούλου Κυριακούλας του Ηλίας, κατοίκου Αλίμου, οδός Λακωνίας, αρ. 27
165. Ελευθεριάδου Μαρίκας του Ευάγγελου, κατοίκου Καλλιθέας, οδός Σπάρτης, αρ. 87

166. Χαρμπιλα- Μασούρα Αικατερίνης του Παναγιώτη, κατοίκου Περιστερίου, οδός Αραχώβης, αρ. 28
167. Αδαμοπούλου Παναγιώτας του Διονυσίου, κατοίκου Πετρούπολης, οδός Σουλίου, αρ. 184
168. Καλαϊτζάκη Αγγελικής του Εμμανουήλ, κατοίκου Καματερού, οδός Δεληγιάνη, αρ. 2
169. Τριάντη Μανταλένας του Γεωργίου, κατοίκου Μαντουκι Κέρκυρας, οδός Εθνικής Αντιστάσεως, αρ. 12B
170. Ζαμπετάκη Χρυσάνθης του Παριανού, κατοίκου Κ. Χαλανδρίου, οδός Βοιωτίας, αρ. 17
171. Θεοδωροπούλου Αθανασίας του Γεωργίου, κατοίκου Αθηνών, Τηλεφάνους, αρ. 21
172. Στασινόπουλου Γεωργίας του Δημητρίου, κατοίκου Αθηνών, οδός Αγίας Λαύρας, αρ. 15
173. Σμύρνη Αγγελικής του Κωνσταντίνου, κατοίκου Νέας Φιλαδέλφειας, οδός Κηφισού, αρ. 40
174. Ευαγγελινού Σταματίας του Σταύρου, κατοίκου Χίου, οδός Αγ. Μηνά (Πάροδος), αρ. 94
175. Κόλλια Σοφίας του Κωνσταντίνου, κατοίκου Αλεξανδρούπολης, οδός Εμπορίου, αρ. 56
176. Γαζέτα Κασσιανής του Βασιλείου, κατοίκου Χαϊδαρίου, οδός Σκρα, αρ. 7
177. Βλάχου Παρασκευής του Αδάμου, κατοίκου Καλλιθέας, οδός Πλάτωνος, αρ. 6
178. Παντερμαράκη Μαρίας του Νικολάου, κατοίκου Νεάπολης Κρήτης, οδός Πολυτεχνείου, αρ. 60
179. Κασσωτάκη Ευανθίας του Εμμανουήλ, κατοίκου Αγ. Νικολάου Κρήτης, οδός συνοικισμός Αγ. Νικολάου Κρήτης
180. Σαρρή Γεωργίας του Νικολάου, κατοίκου Νεάπολης, οδός Χορτάτση
181. Λυράκη Ελένης του Γρηγορίου, κατοίκου Αγίου Νικολάου, οδός Έναντι Γηροκομείου, αρ. 1179
182. Παπασταμάτη Ιωάννας του Γεωργίου, κατοίκου Αγίου Νικολάου, οδός Εργατικές Κατοικίες 7,
183. Φωτεινού Κυριακής του Παναγιώτη, κατοίκου Χίου, οδός Αρχ. Μακαρίου, αρ. 17
184. Νικολοπούλου Μαρίας του Παναγιώτη, κατοίκου Αβυθου Αιγίου, οδός Ρήγα Φεραίου, αρ. 28
185. Μουζούρη Πελαγίας του Δημητρίου, κατοίκου Αθηνών, οδός Τανταλίδου, αρ. 11
186. Γωγάκη Θεοδώρας του Κωνσταντίνου, κατοίκου Γαλασίου, οδός Κυβέλης, αρ. 25
187. Καποδίστρια Αικατερίνης του Κωνσταντίνου, κατοίκου Αγίου Ματθαίου Κέρκυρας, οδός Κοκκερελ, αρ. 15
188. Ιωάννου Βασιλικής του Παναγιώτη, κατοίκου Αθηνών, οδός Γρηγοροβίου, αρ. 12
189. Αγαλιανου Βασιλικής του Ιωάννη, κατοίκου Γαλασίου, οδός Πασσωβ, αρ. 43-45

190. Πανοπούλου Ελένης του Κωνσταντίνου, κατοίκου Αθηνών, οδός Πηλέως, αρ. 31
191. Αδαμίδου- Κεχαγιά Κωνσταντίνος του Στυλιανού, κατοίκου Λεχωνίας Βόλου, οδός Αλ. Παπάγου, αρ. 5
192. Μανώλη Δήμητρας του Χριστόφορου, κατοίκου Ν. Ιωνίας Βόλου, οδός Μωραΐτη, αρ. 8
193. Ρούσσου Τερέζας του Ανδρέα, κατοίκου Βόλου, οδός Αμβροσίας, αρ. 3
194. Ριγίζου Ελπίδας του Ιπποκράτη, κατοίκου Χανίων Κρήτης, οδός Αριάδνης, αρ. 7
195. Χατζή Σταυρούλας του Αθανασίου, κατοίκου Περιστερίου, οδός Μωρογιάννη, αρ. 29
196. Τραμπάκουλου Βασιλικής του Σπυριδών, κατοίκου Χανίων, οδός Μιχ. Κόρακα, αρ. 55
197. Μιτσούλη Ευλαμπίας του Πέτρου, κατοίκου Πετρούπολης, οδός Μακρυγιάννη, αρ. 85
198. Σοκολη Μαγδαληνής του Ευαγγέλου, κατοίκου Άνω Λιοσίων, οδός Έλλης Λαμπέτη, αρ. 14
199. Παναγιωτοπούλου Μαρίας του Κωνσταντίνου, κατοίκου Περιστερίου, οδός Δημ. Γούναρη, αρ. 21
200. Στεργιοπούλου Μαρίας του Ευαγγέλου, κατοίκου Αγίου Δημητρίου, οδός Σπετσών, αρ. 34
201. Μαλτεπιώτη Αποστολίας του Δημητρίου, κατοίκου Φυλής, οδός Λυκούργου, αρ. 3
202. Ζάχου Καλλιόπης- Γεωργίας του Πέτρου, κατοίκου Καλλιθέας, οδός Θέμιδος, αρ. 6
203. Μουσελίμη Χρυσάνθης του Ευθυμίου, κατοίκου Αφαντου Ρόδου, οδός Περνου,
204. Κεφαλληνού Νίκης του Παναγιώτη, κατοίκου Πετρούπολης, οδός Ρόδου, αρ. 140
205. Αβραμούδη Φωτεινής του Φιλίππου, κατοίκου Θεσσαλονίκης, οδός Αλεξαδρείας, αρ. 29
206. Τσακνάκη Άννας του Ιωάννη, κατοίκου Θεσσαλονίκης, οδός Σπευσίππου, αρ. 18
207. Μουγκογιάννη Γεωργίας του Κωνσταντίνου, κατοίκου Πατρών, οδός Αλ. Υψηλάντη, αρ. 260
208. Μπέτσου Μαρίας του Αναστασίου, κατοίκου Κορυδαλλού, οδός Αριστείδου, αρ. 6
209. Ντιπόρα Αμαλίας του Ηλία, κατοίκου Ηγουμενίτσας, οδός Εργατικές Κατοικίες
210. Τσάκου Διαμάντως του Νικολάου, κατοίκου Παλαιού Φαλήρου, οδός Φαιάκων, αρ. 13
211. Λιανέρη Ελένης του Ιωάννη, κατοίκου Αγίου Δημητρίου, οδός Δ. Ψαρρου, αρ. 22
212. Σγουράκη Σοφίας του Μιχαήλ, κατοίκου Πειραιά, οδός Κουμουνοδούρου, αρ. 67
213. Λεμονίδου Αγγελικής του Ανδρέα, κατοίκου Κερατσινίου, οδός Ρ. Φεραίου & Αγ. Παντελεήμονα, αρ. 82[^]
214. Χαρατσάρη Ειρήνης του Γεωργίου, κατοίκου Νέας Σμύρνης, οδός Φωκαέως, αρ. 18
215. Τσαγκαροπούλου Σοφίας του Αγγέλου, κατοίκου Αθηνών, οδός Σίφνου, αρ. 16
216. Καλλιαντά Παρασκευής του Γεωργίου, κατοίκου Ελευσίνας, οδός Περικλέους, αρ. 88

217. Σάμαρη Αικατερίνης του Δημητρίου, κατοίκου Πατρών, οδός Πανουριά, αρ. 7
218. Αρβανιτάκη Ευφροσύνης του Μιχαήλ, κατοίκου Νίκαιας, οδός Ακληττειού, αρ. 7
219. Ηλιοπούλου Ευαγγελίας του Αλεξάνδρου, κατοίκου Λαμίας, οδός Πύλου, αρ. 13
220. Κόκλα- Βενετικού Βασιλικής του Κωνσταντίνου, κατοίκου Αθηνών, οδός Βουτζά, αρ. 28
221. Τσιρτσίκου Μαρίας του Γεωργίου, κατοίκου Κ. Χαλανδρίου, οδός Παρνασσίδος, αρ. 17B
222. Μουρτζούκου Ιωάννας του Ανδρέα, κατοίκου Μεγάρων, οδός Χειμάρας, αρ. 6
223. Στυλιανού Δήμητρας του Ιωάννη, κατοίκου Χώρας Άνδρου,
224. Σακαρέλη Δήμητρας του Βασιλείου, κατοίκου Ηγουμενίτσας, οδός Ερυθρού Σταυρού, αρ. 12
225. Τσίπα Σταματίας του Γεωργίου, κατοίκου Λάρισας, οδός Λαυραγκα, αρ. 6
226. Κονιατσιώτη Άννας του Ευαγγέλου, κατοίκου Λάρισας, οδός Θεοτοκοπούλου, αρ.40-42
227. Χολεβα- Κίσσα Κωνσταντινίας του Χρυσοστόμου, κατοίκου Λάρισας, οδός Οικ. Εξοικονόμου, αρ. 19
228. Κόκκαλη Αναστασίας του Βασιλείου, κατοίκου Αμπέλια Φαρσάλων
229. Περιτογιάννη Ελένης του Αναστασίου, κατοίκου Ανω Χωρίου Φαρσάλων
230. Κατσιούλα Μαρίας του Ανδρέα, κατοίκου Λάρισας, οδός Εργατικές Κατοικίες Αγ. Θωμά, αρ. ΣΤ 7B
231. Μπαλαμωτή Φρειδερίκης του Στέργιου, κατοίκου Λάρισας, οδός Γούναρη, αρ. 2
232. Κουρουξίδου Κυριακής του Ηλία, κατοίκου Λάρισας, οδός Μήλου, αρ. 30
233. Κόμη (Πουλιού) Κασσιανής του Θωμά, κατοίκου Λάρισας, οδός Πολυκλείτου, αρ. 20
234. Ασπρομουστακου Αναστασίας του Αποστόλου, κατοίκου Μι στεγνών
235. Μαυράκη Ελένης του Θεοφίλου, κατοίκου Ασγουρου Ρόδου, οδός Ανδρέας Καρκαβίτσα
236. Αγρανιώτη Αικατερίνης του Νικολάου, κατοίκου Σπάρτης, οδός Πάροδος Χρυσικού Χαρισίου
237. Πάτρα Αλεξάνδρας του Βασιλείου, κατοίκου Αθηνών, οδός Ερασίνιδου, αρ. 51
238. Πρεβενά Βασιλικής του Σταύρου, κατοίκου Σκάλα Λακωνίας, οδός Βασιλείου- Θεοδωσάκου, αρ. 19
239. Αγγελάκου Θεοδώρας του Μιχαήλ, κατοίκου Σπάρτης, οδός Αλεσια
240. Τσιτσιβα- Μαλαντάση Άννας του Αλεξάνδρου, κατοίκου Λάρισας, οδός Μ. Αμβροσίου, αρ. 23

241. Καβαλάγιου Μαρίας, κατοίκου Αθηνών, οδός Μπαρμπανου, αρ. 24-26
242. Βίτκου Κωνσταντίνου του Σπυρίδων, κάτοικος Αθηνών, οδός Κορνοβου, αρ. 3
243. Ψυλλάκη Μαρίας του Λεωνίδα, κατοίκου Χανίων, οδός Π. Πολυχρονίδη, αρ. 41
244. Αλεξάκη Ευαγγελίας του Νικολάου, κατοίκου Κέρκυρας, οδός Παπαθανάτικα Λουκάδων
245. Μαραβέλη Βασιλείου του Κωνσταντίνου, κατοίκου Αγρινίου, οδός Εθνικής Αντιστάσεως
246. Μπλίκια Μαρίας του Πέτρου, κατοίκου Αθηνών, οδός Μαρσελλου, αρ. 69
247. Φαρδιά Βασιλικής του Θεοδώρου, κατοίκου Αγρινίου, οδός Ξενόπουλου, αρ. 19
248. Μανίκα Γεωργίας του Αναστασίου, κατοίκου Μαυρίκιου Αιγίου,
249. Ευαγγελίδου Μαρίας του Βασιλείου, κατοίκου Ιωαννίνων, οδός Ομήρου, αρ. 55
250. Πανιώρα Ευαγγελίας, κατοίκου Αρναίας Χαλκιδικής
251. Τριαντάφυλλου Αναστασίας του Βασιλείου, κατοίκου Αθηνών
252. Δημητροπούλου Αγγελικής του Παναγιώτη, κατοίκου Αθηνών, οδός Ήρας, αρ. 25
253. Συριτούδη Ζαφείρως του Παράσχου, κατοίκου Πετρούπολης, οδός Κρυστάλλη, αρ. 70-72
254. Αποστολακούδη Κυριακής του Θεοχάρη, κατοίκου Πετρούπολης, οδός Αγησιλάου, αρ. 17
255. Μπαλασα Ειρήνης του Φραντζή, κατοίκου Ζηπάρι- Κως, οδός Τραχηνης
256. Κακοσαίου Μαρίας του Κωνσταντίνου, κατοίκου Νίκαιας, οδός Γρεβενών, αρ. 288-290
257. Γιακουβάκη Μαρίας του Γεωργίου, κατοίκου Αθηνών, οδός Σπανοβαγγέλη, αρ. 3
258. Κοκράνη Παρασκευής του Ιωάννη, κατοίκου Αθηνών, οδός Στεφ. Σαράφη, αρ. 30
259. Παπαδοπούλου Μαγδαληνής του Γεωργίου, κατοίκου Αθηνών, οδός Μουσών, αρ. 90
260. Φραγκαναστάση- Φλώρου Χρυσούλας του Κωνσταντίνου, κατοίκου Αθηνών, οδός Λέρου, αρ. 14
261. Καρύδη Όλγας του Αθανασίου, κατοίκου Αιγάλεω, οδός Ζακύνθου, αρ. 30
262. Τζάνη - Δήμου Ουρανίας του Γεράσιμου, κατοίκου Αθηνών, οδός Πανδώρου, αρ. 51-53
263. Ντοα Γεωργίας του Ιωάννη, κατοίκου Βύρωνα, οδός Αγίας Βαρβάρας, αρ. 11
264. Κινικλή Θεοδούλης του Κωνσταντίνου, κατοίκου Νίκαιας, οδός Ναυαρίνου, αρ. 37
265. Κανταρέ Ροϊδούλας του Χρήστου, κατοίκου Αθηνών, οδός Γ' Ορεινής Ταξιαρχίας, αρ. 7
266. Κουρσάρη Αικατερίνης του Δημοσθένη, κατοίκου Αθηνών, οδός Γρυπάρη, αρ. 75
267. Σωτήρη Ανδριάννας του Μανώλη, κατοίκου Ναυπλίου, οδός Πάρωνος, αρ. 2

268. Χύτου Γεωργίας του Ιωάννη, κατοίκου Αχαρναί, οδός Αγ. Αθανασίου, αρ. 19
269. Ντρούτση Ευαγγελής του Σωτηρίου, κατοίκου Οινόης Σχηματαρίου Βοιωτίας
270. Αρνοκούρου Ελένης του Εμμανουήλ, κατοίκου Ζοφριάς, οδός Ασκληπιού, αρ. 11
271. Σερμέα Ελένης του Δημητρίου, κατοίκου Ερέτριας- Καστέλι
272. Τσαντούλη Μαρίας του Ηλία, κατοίκου Ηλιούπολης, οδός Αγαμέμνονος, αρ. 15
273. Γιατσατζή Πασχαλιάς του Περικλή, κατοίκου Θεσσαλονίκης, οδός Παπαφη, αρ. 100
274. Λιάκου Χριστίνας του Χαράλαμπου, κατοίκου Πόρτο Ράφτη, οδός Μπούρα, αρ. 6
275. Δημητρίου Φωτεινής του Φωτιλδου, κατοίκου Πεύκα Θεσσαλονίκης, οδός Ονείρων, αρ. 7
276. Βασιλοπούλου Κυριακής του Αλεξάνδρου, κατοίκου Βέροιας, Ν. Καζαντζάκη, αρ. 18
277. Μαυροπούλου Χριστίνας του Αλκιβιάδη, κατοίκου Βέροιας, οδός Στρ. Τσίρκα, αρ. 37
278. Πολυμέρου Δήμητρας του Ιωάννη, κατοίκου Αθηνών, οδός Παπαδιαμαντοπούλου, αρ. 44
279. Γουδα- Φασουλα Δήμητρας του Νικολάου, κατοίκου Ιωαννίνων, οδός Ν. Εγγονόπουλου, αρ. 3
280. Πρατσα Βασιλικής του Γεωργίου, κατοίκου Ματαράγκα- Καρδίτσας,
281. Ζερβού Χαμαΐδης του Ηλία, κατοίκου Θεσσαλονίκης, οδός Τιμ. Προδρόμου, αρ. 6
282. Φλούδα - Καρανίκα Αλεξάνδρας του Αρμοδίου, κατοίκου Αγρινίου, οδός Ορέστη, αρ. 37
283. Φασσου Ελένης του Γεωργίου, κατοίκου Ναυπλίου, οδός Ζυγομαλα, αρ. 38
284. Γιαννάκη Ευαγγέλης του Χρήστου, κατοίκου Αθηνών, οδός Αστεριού, αρ. 21
285. Σουμαλα Γεωργίτσας του Παναγιώτη, κατοίκου Ιωαννίνων, οδός Χρήστου Κατσαρή, αρ. 15^A
286. Γκόβα Βασιλικής του Σταύρου- Γεράσιμου, κατοίκου Αθηνών, οδός Αλκμήνης, αρ. 1
287. Τασούλα Βασιλικής του Ιωάννη, κατοίκου Βόλου, οδός Αχιλλέως, αρ. 66
288. Αΐναλογλου Σεβαστής του Θωμά, κατοίκου Θεσσαλονίκης, οδός Αρχαιοτήτων, αρ. 9
289. Αράπογλου Μερόπης του Αγγέλου, κατοίκου Θεσσαλονίκης, οδός Φιλελλήνων, αρ. 24
290. Δεληκιαβουρίδου Μαγδαληνής του Αλεξάνδρου, κατοίκου Θεσσαλονίκης, οδός Ηρακλείου, αρ. 19 Γ
291. Παρα Ολυμπίας, κατοίκου Θεσσαλονίκης, οδός Γ. Μπαρκοπούλου, αρ. 4
292. Παπουτσή Κωνσταντίνος του Πέτρου, κατοίκου Άνω Λιοσίων, οδός Λειψών, αρ. 38-40
293. Κασμά Χρυσούλας του Στεφάνου, κατοίκου Κορίνθου, οδός Σοφοκλέους, αρ. 43
294. Τουσουλη Ευθυμίας του Ανδρέα, κατοίκου Κρητικά Αρχαίας Κορίνθου,
295. Δημητριάδη Κωνσταντίνος του Νικολάου, κατοίκου Αθηνών, οδός Τσακάλωφ, αρ. 6

296. Ξανθή- Αθανασίου Θεώνης του Δημητρίου, κατοίκου Αθηνών, οδός Ευμενούς, αρ. 68
297. Παπαθεοδώρου Αρετής του Γεωργίου, κατοίκου Ιωαννίνων, οδός Στ. Στεφάνου, αρ. 14
298. Υφαντή- Παντούλα Μαρίας του Βασιλείου, κατοίκου Αθηνών, οδός Αλεξανδρείας, αρ. 13
299. Χριστοδουλοπούλου- Κασιγιάννη Λεμονιάς του Ευσταθίου, κατοίκου Τριπόλεως, οδός Αυγής, αρ. 18-20
300. Καλαμπούκα Τατιάνης του Δημητρίου, κατοίκου Αγιά Λάρισας, οδός Αχιλλέως, αρ. 2
301. Σωποτίνου Μαρίας του Μεριανού, κατοίκου Γαλασίου, οδός Δωριέων, αρ. 12
302. Κουφοπούλου Σοφίας του Ιάκωβου, κατοίκου Γαλασίου, οδός Σκουφά, αρ. 23
303. Θεοδωροπούλου Βασιλικής του Γρηγορίου, κατοίκου Γαλασίου, οδός Ορφέως, αρ. 38
304. Τζωρτζακάκη Αργυρώς, κατοίκου Ηρακλείου, οδός Θεοκτιστου, αρ. 4
305. Πρωτογεροπούλου Μαριάνθη του Αναστασίου, κατοίκου Θεσσαλονίκης, Αμοργού, αρ. 21
306. Τσιάλου Δέσποινας του Ευαγγέλου, κατοίκου Γρεβενών, οδός Ειρήνης, αρ. 1
307. Τσικιτζίδου Γεωργίας του Γεωργίου, κατοίκου Θεσσαλονίκης, οδός Αντ. Δανιόλου, αρ. 63-65
308. Καρανίκα Αγγελικής του Κωνσταντίνου, κατοίκου Ολυμπιακού Χωριού, οδός Ταμπαξή Χρήστου, αρ. 2
309. Αρβανίτη Χαραλαμπίας του Κωνσταντίνου, κατοίκου Αθηνών, οδός Ευαλκίδου, αρ. 49
310. Γιανναρά Βασιλικής του Ματθαίου, κατοίκου Αθηνών, οδός Δρινουπόλεως, αρ. 1
311. Παπαμιχαλάκη Μαρίας του Εμμανουήλ, κατοίκου Περιστερίου, οδός Λυκαβηττού, αρ. 9
312. Παπαμιχαλάκη Αικατερίνη του Ιωάννη, κατοίκου Περιστερίου, οδός Λυκαβηττού 9
313. Σαββαΐδου Ελένης του Μιχαήλ, κατοίκου Νίκαιας, οδός Π. Ράλλη, αρ. 368
314. Τσιαμούλου Ιωάννας του Γεωργίου, κατοίκου Αιγάλεω, οδός Ιθώμης, αρ. 24
315. Χρυσικοπούλου Αννας του Χρήστου, κατοίκου Ελευσίνας, οδός Λεωφ. Εθνικής Αντιστάσεως, αρ. 31
316. Χαντζή Ειρήνη του Ευάγγελου, κατοίκου Κορωπίου, οδός Τοχι, αρ. 19
317. Χαντζή Ανδριανής του Ευαγγέλου, κατοίκου Κορωπίου, οδός Στρατ. Μακρυγιάννη, αρ. 3

318. Μπαλάσκα Φιλοθέης του Σωκράτη, κατοίκου Κορωπίου, οδός Γ. Κουλοχέρη, αρ. 27
319. Ανδρονικίδου Ειρήνης του Ευσταθίου, κατοίκου Σκύδρα Ν. Πέλλης, οδός Σεβαστουπόλεως, αρ. 8
320. Παυλίδου Ελένης του Συμεών, κατοίκου Σάπες Ροδόπης, οδός Μ. Αλέξανδρου, αρ. 6
321. Δαλακούρα Ελένης του Αναστασίου, κατοίκου Τριπόλεως, οδός Αγίου Παντελεήμονα, αρ. 26
322. Διαμαντοπούλου Φωτεινής του Παναγιώτη, κατοίκου Τριπόλεως, οδός Ταξιαρχών, αρ. 60
323. Μπακάλη Κλεονίκης του Μηνά, κατοίκου Τριπόλεως, οδός Πάροδος Πελάγους,
324. Παπαϊωάννου Σοφίας του Κωνσταντίνου, κατοίκου Αγρινίου, οδός Θεοτοκοπούλου, αρ. 13
325. Νούση Αικατερίνης του Παντελή, κατοίκου Ιωαννίνων, οδός Πάροδος Τσακάλωφ, αρ. 5
326. Χαμακιώτη Ειρήνης του Αναστασίου, κατοίκου Πατρών, οδός Κρήνης, αρ. 100
327. Κοτέφα Ειρήνης του Δημητρίου, κατοίκου Θεσσαλονίκης, οδός Θεαγ. Χαριση, αρ. 77
328. Σελιμα Κωνσταντίνος του Σωτηρίου, κατοίκου Πατρών, οδός Εργ. Κατοικίες Ταραμπουρα, αρ. 15
329. Δημοκα Μαρίας του Νικολάου, κατοίκου Ιωαννίνων, οδός Παρ. Κατίνας Παξινού, αρ. 18
330. Τζιώτζιου- Τσολάκη Ακυλίνας, κατοίκου Θεσσαλονίκης, οδός Αντωνίου Διανόλου, αρ. 2
331. Στύλιου Στεριανής του Ιωάννη, κατοίκου Ιωαννίνων, οδός Αχερουσίας, αρ. 12
332. Ζαρκαδα Καλλιόπης του Ιωάννη, κατοίκου Αθηνών, οδός Παπαφλέσσα, αρ. 39
333. Ουλή Γεωργίας του Ανδρέα, κατοίκου Αρχαίας Τίρυνθας,
334. Λεζγη Μαρίας του Ιωάννη, κατοίκου Ηρακλείου Αττικής, οδός Ναυαρίνου, αρ. 15
335. Καραγιάννη Βασιλικής του Δημητρίου, κατοίκου Άμφισσας, οδός Μαργελου, αρ. 1
336. Μουζάκη Χριστίνας- Αγγελικής του Αναστασίου, κατοίκου Ζακύνθου, οδός Κάτω Γερακαριο
337. Τσάμη Γεωργίας του Γερασίμου, κατοίκου Ιθάκης,
338. Χατζίδου Ελεωνόρας του Αβραάμ, κατοίκου Θεσσαλονίκης, οδός Νικ. Ζαρίφη, αρ. 14
339. Μερενίδου Φωτεινής του Σταύρου, κατοίκου Θεσσαλονίκης, οδός Νικ. Πλαστήρα, αρ. 15
340. Κατσαγώνα Ελένης, κατοίκου Θεσσαλονίκης, οδός Ιθάκης, αρ. 53
341. Ακρίδα Νίκης του Ευαγγέλου, κατοίκου Αθηνών, οδός Αρτοποιης, αρ. 32-34
342. Κουτσογιάννη Ελένης του Κωνσταντίνου, κατοίκου Άστρος, Παράλιο Άστρος

343. Μουρούζη Μαρίας του Ιωάννη, κατοίκου Θεσσαλονίκης, οδός Ανατολικής Ρωμυλίας, αρ. 4
344. Μαρίνου Φωτεινής του Διονυσίου, κατοίκου Ζακύνθου, οδός Αγίου Λαζάρου, αρ. 159
345. Παπαδοπούλου Βασιλικής του Ιωάννη, κατοίκου Δράμας, οδός Χίου, αρ. 8
346. Κορυφα Σουλτάνας του Πέτρου, κατοίκου Φιλυρου Θεσσαλονίκης,
347. Ψεμματάκη Παρασκευή του Δημητρίου, κατοίκου Χρύσας Ξάνθης, οδός Λάμπου, αρ. 18
348. Ξενοδοχίδου Μυροφόρας του Θεοχάρη, κατοίκου Κομοτηνής, οδός Ν. Πλαστήρα, αρ. 53
349. Ρέππα Βασιλικής του Γεωργίου, κατοίκου Εξαμιλίων Κορινθίας,
350. Νάτσιου Χριστίνας του Αθανασίου, κατοίκου Λαμίας, οδός Τυμφρηστού, αρ. 35
351. Παπούλια Κωνσταντίνος του Ιωάννη, κατοίκου Αγ. Κωνσταντίνου Αγρινίου, οδός Παρ. Μεσολογίου, αρ. 6
352. Κατσιγιάννη Χαρίκλειας του Σπυριδώνος, κατοίκου Πατρών, οδός Μειλιχου, αρ. 174
353. Πεγκα- Λεμπεση Ιωάννας του Θωμά, κατοίκου Σάμου, οδός 28^{ης} Οκτωβρίου, αρ. 22
354. Μεραμβελιωτάκη Βασιλικής του Νικολάου, κατοίκου Παλαιοκάστρου Σάμου
355. Μαρη Αντωνίτσας του Αριστείδη, κατοίκου Αγίου Κήρυκου, οδός Πανάγια,
356. Καρακατσανίδου Άννας του Νικολάου, κατοίκου Πολυκαστρου Κιλκίς, οδός Λαχανά, αρ. 14
357. Μουρατίδου Ηλέκτρας του Ιωάννη, κατοίκου Κιλκίς, οδός Μεγ. Αλεξάνδρου, αρ. 26^Α
358. Καρυπίδου Τατιάνης του Θεοφίλου, κατοίκου Κιλκίς, οδός Παύλου Μελά, αρ. 13^Α
359. Τζιούνη Δήμητρας του Κωνσταντίνου, κατοίκου Γουμένισσας, οδός Ανατ. Ρωμυλίας, αρ. 3
360. Παπαδήμα Αικατερίνη του Γεωργίου, κατοίκου Λαμίας, οδός Θάνου Λειβαδίτη, αρ. 50
361. Φοραδούλα Παναγιώτας του Στέργιου, κατοίκου Δομοκού Φθιώτιδας
362. Μπαντούνα Ανθούλας του Χρήστου, κατοίκου Πατρών, οδός Δωρίδος, αρ. 39
363. Ρουντζομάνη- Παυλοπούλου Αθηνάς του Χρήστου, κατοίκου Πατρών, οδός Αστερίωνος, αρ. 11
364. Καραγιάννη Σεβαστής του Ευαγγέλου, κατοίκου Ιωαννίνων, οδός Βυλουκίδη, αρ. 8
365. Περγαντά Μαρίας του Χρήστου, κατοίκου Λειβαδειάς, οδός Γριπτονησιώτου, αρ. 14
366. Καρουσιώτη Ζωής του Αιμίλιου, κατοίκου Αθηνών, οδός Ορφανίδου, αρ. 67
367. Κοντοδήμα Βασιλικής του Ξενοφώντος, κατοίκου Πρέβεζας, οδός Μασσαλίας, αρ. 7
368. Τσια- Στύλου Αθανασίας, κατοίκου Τρικάλων, οδός Μετεώρων, αρ. 81
369. Χειμαριου Σπυριδούλας του Ιωάννη, κατοίκου Κέρκυρας, Αλυκές Ποταμού

370. Γραβαλίδου Στεργιανής του Χρήστου, κατοίκου Καστοριάς, οδός Παναγίας Φανερωμένης, αρ. 13
371. Αποστολίδου Κωνσταντίνος του Λαζάρου, κατοίκου Καστοριάς, οδός Μπουμπτουλίνας, αρ. 98
372. Συνάνη- Βλάχου Αθανασίας, του Χρήστου, κατοίκου Καστοριάς, οδός Σιουτιστας,
373. Κακλαμάνου Μαρίας του Κωνσταντίνου, κατοίκου Αιδηψού, Θεση Στενή
374. Κωγγου- Καλουδιώτη Αντωνίας του Ιωάννη, κατοίκου Μαμουλάδας Ναυπάκτου,
375. Στάμου Αικατερίνης του Κωνσταντίνου, κατοίκου Λιβαδειάς, οδός Αγ. Φανουρίου, αρ. 2
376. Παναγιώτου Γεώργιος του Δημητρίου, κατοίκου Πολυκαρλη-Αριδαίας,
377. Ζιώγκου Ελένης του Βαΐου, κατοίκου Νέας Σμύρνης, οδός Ανδριανουπόλεως, αρ. 32
378. Νοικοκυρέλλη Ενθυμίας του Αποστόλου, κατοίκου Παμφιλιας Μυτιλήνης,
379. Κουκλίδου Βασιλικής του Αντωνίου, κατοίκου Θεσσαλονίκης, οδός Ύδρας, αρ. 27
380. Καππάτου Ευπραξίας του Αθανασίου, κατοίκου Ιεράς Πόλης Μεσολογγίου,
381. Γιαννόπουλου Ευγενίας του Παναγιώτη, κατοίκου Ξάνθης, οδός Θυατείρων, αρ. 34-36
382. Δομπαζη Αναστασίας του Ιωάννη, κατοίκου Ελληνικού, οδός Καλλιπόλεως, αρ. 78
383. Νικολαΐδου Δέσποινας Ευγενίας του Αθανασίου, κατοίκου Νεάπολης Θεσσαλονίκης, οδός Ανατ. Ρωμυλίας, αρ. 23
384. Κατικαρίδου Παρθένας του Γεωργίου, κατοίκου Εδέσσης, Ριζάρι
385. Αποστολακούδη Χρυσής του Θεοχάρη, κατοίκου Κηπούπολης, οδός Αγησιλάου, αρ. 17
386. Χατζηνικολάου Ελευθερίας του Αλεξάνδρου, κατοίκου Αθηνών, οδός Κρήνης, αρ. 30
387. Καπόγλη Θεώνης του Βασιλείου, κατοίκου Καλαμάτας, οδός Αριστοφάνους & Ανθέων
388. Καψιμάλη Κυριακής του Ιωάννη, κατοίκου Κορωπίου Αττικής, οδός Αβέρωφ, αρ. 24
389. Φουνικάκου Δηλε Δάρειας του Ιωάννη, κατοίκου Καλαμάτας, οδός 5^η Πάροδος Αθηνών
390. Καζα Αγαθής του Κωνσταντίνου, κατοίκου Κομοτηνής, οδός Χρήστου Τσουντα, αρ. 32
391. Βουτηρέα- Γρηγορίου Αρετής του Αντωνίου, κατοίκου Κρινίσσας .
Τρικάλων
392. Κρίτσαλη Σταματίας του Μιχαήλ, κατοίκου Αθηνών

393. Σέττα Παρασκευής του Διονυσίου, κατοίκου Κορίβου Ηλείας

**Περί Αναστολής Εκτελέσεως
και Αναστολής Ισχύος**

Της υπ' αριθμ. 1584/2014 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εργατικών Διαφορών).

I. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Με την από 16.12.2013 (αριθ. καταθ. 170579/5712/2013) αγωγή τους, οι αναιρεσίβλητοι, υπάλληλοι με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, ειδικότητας ΥΕ Καθαριστριών Μερικής Απασχόλησης, ισχυριζόμενοι ότι η θέση τους σε διαθεσιμότητα βάσει των διατάξεων του άρθρου 90 του ν. 4172/2013 συνιστά άκυρη καταγγελία της εργασιακής τους σχέσης, ζήτησαν: α) να αναγνωριστεί η ακυρότητα της καταγγελίας των συμβάσεων εργασίας τους, β) να υποχρεωθεί το Ελληνικό Δημόσιο να τους απασχολεί με τα ίδια καθήκοντα και τις ίδιες εν γένει συνθήκες, όπως πριν την άκυρη καταγγελία, γ) επικουρικά, να υποχρεωθεί το Ελληνικό Δημόσιο να τους καταβάλει τα αναφερόμενα στην αγωγή ποσά ως αποζημίωση απόλυσης και δ) να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή.

Επί της ανωτέρω αγωγής εκδόθηκε η υπ' αριθ. 1584/2014 οριστική απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία την έκανε δεκτή και, αφού αναγνώρισε ότι η θέση των αναιρεσιβλήτων σε διαθεσιμότητα, λόγω κατάργησης των θέσεων τους, συνιστά άκυρη καταγγελία των εργασιακών τους συμβάσεων, υποχρέωσε το Δημόσιο να αποδέχεται τις υπηρεσίες τους με τα ίδια καθήκοντα και όρους, όπως και πριν. Περαιτέρω, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο κήρυξε την απόφαση προσωρινώς εκτελεστή.

Κατά των καθ' ων ασκήθηκε η από 22.5.2014 και με αριθ. κατάθεσης .....45/2014..... αίτηση μου περί αναιρέσεως της ανωτέρω αποφάσεως με ταυτόχρονη νομότυπη παραίτηση μου από το δικαίωμα ασκήσεως εφέσεως, η συζήτηση της οποίας προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της ..... ενώπιον του Τμήματος του Δικαστηρίου Σας.

Το περιεχόμενο της αίτησης μου έχει ως ακολούθως:

« Π. ΠΑΡΑΔΟΧΕΣ ΠΡΟΣΒΑΛΛΟΜΕΝΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο οδηγήθηκε στην ως άνω κρίση του, αφού προηγουμένως έκανε τις ακόλουθες παραδοχές:

« Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η αγωγή, η οποία ασκήθηκε παραδεκτώς εντός της αποσβεστικής προθεσμίας του άρθρου 6 παρ. 1 και 2 του ν. 3198/1955, αρμοδίως και παραδεκτώς εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου (άρθρα 7, 9, 10, 16 παρ.2 και 664 ΚΠολΔ), έχοντας δικαιοδοσία, καθόσον πρόκειται για διαφορά που γεννάται από σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου (ΑΕΔ 3/2004, ΑΠ 873/2002) κατά την ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών (άρθρα 664-676 ΚΠολΔ) και είναι νόμιμη, ερειδόμενη στις ως άνω αναφερόμενες διατάξεις, καθώς και σ' αυτές των άρθρων 68, 70, 176, 191 αρ. 2, 907, 908 και 910 παρ. 4 ΚΠολΔ. Συνεπώς, πρέπει η αγωγή να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα ... Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων που εξετάσθηκαν στο ακροατήριο, της υπ. αριθμ. 3060/2014 ένορκης βεβαίωσης της μάρτυρος Ευφροσύνης Σκλαβιάκη του Νικολάου ενώπιον του Ειρηνοδίκη Αθηνών, καθώς και από το σύνολο των εγγράφων που προσκομίζονται και επικαλούνται οι διάδικοι, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Οι ενάγοντες προσελήφθησαν ως υπάλληλοι ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου του Υπουργείου Οικονομικών, ειδικότητας ΥΕ καθαριστών μερικής απασχόλησης. Κατατάχθηκαν την 17.06.2005, με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών και σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 του Κεφ. Β' του Π.Δ. 164/2004, σε οργανικές θέσεις που συστήθηκαν με την υπ' αριθ. 1057501/3425/0001 Γ/10.06.2005 κοινή απόφαση του Υφυπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, σε εκτέλεση της υπ' αριθ. 156/10.03.2005 απόφασης του Α' τμήματος του ΑΣΕΠ. Εν συνεχεία με την υπ' αριθ. Δ6Α 1139968 ΕΞ 2013/16.09.2013 κοινή υπουργική απόφαση αποφασίστηκε, κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 του άρθρου 90 του ν. 4172/2013 και των διατάξεων του ν. 4093/2012, η κατάργηση όλων των οργανικών και προσωρινών θέσεων προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου μερικής απασχόλησης και συνολικά 595 θέσεων των ειδικοτήτων ΥΕ καθαριστών του Υπουργείου Οικονομικών και, κατ' ακολουθία, οι ενάγοντες τέθηκαν σε καθεστώς διαθεσιμότητας, λόγω κατάργησης της θέσης τους, από 17.09.2013 και για οκτώ μήνες, ήτοι έως την 16.05.2014, κατά το παραπάνω δε διάστημα το εναγόμενο - καθ' ου έπαψε να αποδέχεται τις προσηκόντως προσφερόμενες υπηρεσίες τους, ενώ, κατόπιν της υπ' αριθ. Δ6Α1139968ΕΞ2013/16.09.2013 κοινής υπουργικής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, κατά το διάστημα αυτό τους καταβάλλονται τα τρία τέταρτα των νομίμων, προ της διαθεσιμότητας, αποδοχών τους. Οι παραπάνω μονομερείς ενέργειες του εναγομένου - καθ' ου αποτελούν καταγγελία της υφιστάμενης σχέσης εργασίας τους, από την 17.09.2013 οπότε και τέθηκαν σε καθεστώς διαθεσιμότητας. Και τούτο διότι, μπορεί μεν να προβλέπεται, από τις διατάξεις του ν. 4172/2013, δυνατότητα μετακίνησης των εναγόντων σε άλλους φορείς του εναγομένου - καθ' ου, με τη διαδικασία της κινητικότητας, προς αξιοποίηση τους σε υπηρεσίες που έχουν ανάγκη, πλην όμως δεν υφίσταται εν προκειμένω τιαυτή πρόθεση εκ του εναγομένου - καθ'

ου, όπως προκύπτει από την έως τώρα συμπεριφορά του, κατ' ακολουθία των υποχρεώσεων που έχει αναλάβει με το από 03.05.2010 Μνημόνιο Συνεννόησης με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, καθώς και για τον πρόσθετο λόγο ότι εάν επρόκειτο για διαδικασία κινητικότητας με σκοπό την ορθολογικότερη κατανομή του προσωπικού και όχι για διαδικασία απόλυσης, ο νόμος δεν θα προέβλεπε ως έννομη συνέπεια τη λύση των συμβάσεων εργασίας, η οποία προδήλως υπερακοντίζει τον σκοπό αυτό. Περαιτέρω, η επέμβαση στην δομή δημόσιας υπηρεσίας, με την κατάργηση μιας οργανικής θέσης οποιουδήποτε επιπέδου, δεν μπορεί να γίνεται τυχαία, ούτε να είναι ανεξάρτητη από την οργανική διάρθρωση μιας υπηρεσίας και άρα υπαγορεύεται και καθορίζεται μόνον από την ανάγκη κατάργησης μιας περιττής διοικητικής αρμοδιότητας, καθώς τούτο είναι επακόλουθο της ίδιας της έννοιας της οργανικής θέσης, η οποία, ως νομοθετημένη και προβλεπόμενη σε οργανόγραμμα, συνδέεται άρρηκτα με συγκεκριμένα καθήκοντα. Πρέπει συνεπώς να είναι προϊόν εμπειριστατωμένης μελέτης, στηριζόμενης στις αρχές της διοικητικής επιστήμης και με βάση τις πραγματικές ανάγκες, τα προσόντα, τις ικανότητες και την εν γένει υπηρεσιακή απόδοση των εργαζομένων, με τρόπο ώστε η επιχειρούμενη αναδιοργάνωση να είναι ορθολογική, διαρκής και αποτελεσματική, χωρίς να αποκλίνει από την αρχή της αποτελεσματικότητας. Εν προκειμένω, κατ' εφαρμογή του άρθρου 90 Ν. 4172/2013, η αξιολόγηση όφειλε να γίνει σύμφωνα με: α) τον αριθμό και τον τρόπο κατανομής των καθαριστών στις κατά τόπους οικονομικές υπηρεσίες, σε συνάρτηση προς τα τετραγωνικά μέτρα των κτιρίων των εν λόγω υπηρεσιών και με την παλαιότητα και τις ιδιαίτερες ανάγκες καθαρισμού ενός εκάστου των κτιρίων, β) τον αριθμό των εργαζομένων υπαλλήλων και γ) τον αριθμό του προσερχόμενου και εξυπηρετούμενου κοινού, καθώς και οποιουδήποτε άλλου κριτηρίου κρινόταν πρόσφορο για τον προσδιορισμό των πραγματικών αναγκών καθαριότητας των υπηρεσιών, προκειμένου να διαπιστωθεί αν απασχολείται πλεονάζον προσωπικό. Τέτοιου είδους μελέτη, ουδέποτε εκπονήθηκε, το δε εναγόμενο - καθ' ου αρκέστηκε να προχωρήσει αυθαίρετα στην κατάργηση των οργανικών θέσεων των εναγόντων, οι θέσεις των οποίων δεν πλεόναζαν, αφού, μετά την απομάκρυνση των εναγόντων, κλήθηκαν οι προϊστάμενοι των κατά τόπο οικονομικών υπηρεσιών, να προσδιορίσουν τις ανάγκες εκάστης υπηρεσίας σε καθαριότητα προκειμένου να ανατεθούν οι εν λόγω αρμοδιότητες σε ιδιωτικά συνεργεία, με σύναψη απευθείας συμβάσεων και τούτο με τρόπο αυθαίρετο, αφού το εναγόμενο - καθ' ου δεν προσδιόρισε τα αντικειμενικά κριτήρια, στην βάση των οποίων θα προσδιορίζονταν οι εν λόγω ανάγκες, όπως η αναγκαία συχνότητα καθαρισμού, τα τετραγωνικά μέτρα που θα αντιστοιχούν σε έκαστο εργαζόμενο, η απαιτούμενη ποιότητα καθαριστικών και αναλωσίμων υλικών κλπ. Περαιτέρω, η αναδιοργάνωση δημόσιας υπηρεσίας αξιολογείται και υπό το φως της αρχής της οικονομικότητας, η οποία επιτάσσει την βέλτιστη αξιοποίηση του υπάρχοντος προσωπικού για την εκπλήρωση των λειτουργικών αναγκών του δημοσίου. Το εναγόμενο - καθ' ου οφείλει να εξυπηρετεί τις λειτουργικές του ανάγκες με το υπάρχον προσωπικό, εφόσον πρόκειται για εργασίες που εμπίπτουν στα συνήθη καθήκοντα των υπαλλήλων κατά κλάδο, η δε ανάθεση εργασιών σε ιδιώτες επιτρέπεται προκειμένου για ιδιαίτερα σοβαρές ή ειδικής φύσεως υποθέσεις, που προδιαθέτουν εξειδικευμένες γνώσεις και εμπειρία, προσόντα τα οποία αποδεδειγμένα δεν διαθέτει το προσωπικό που ήδη υπηρετεί. Σε διαφορετική περίπτωση, η ανάθεση του έργου καθαρισμού σε ιδιωτικά συνεργεία πρέπει να δικαιολογείται από λόγους προάσπισης του δημοσιονομικού συμφέροντος, το οποίο δεν ταυτίζεται με το απλό ταμιακό συμφέρον, η δε εφαρμογή της αρχής της οικονομικότητας δεν επιτάσσει την επιλογή της

φθηνότερης λύσης, αλλά την επιλογή εκείνης της λύσης η οποία παρουσιάζει την βέλτιστη σχέση μεταξύ ποιότητας και τιμής. Εν προκειμένω οι εναγόντες, ενταγμένοι οργανικά και υποκείμενοι στον άμεσο ιεραρχικό και πειθαρχικό έλεγχο των προϊσταμένων τους, έχοντας ταυτόχρονα πολλά έτη εμπειρίας στον καθαρισμό των συγκεκριμένων κτιρίων, παρείχαν υψηλότερης ποιότητας υπηρεσίες από τα ιδιωτικά συνεργεία, τα οποία ισοσκελίζουν τις χαμηλές προσφορές μέσω της παροχής ελλιπών και χαμηλής ποιότητας υπηρεσιών, σε κάθε δε περίπτωση οι απολαβές των εναγόντων ήταν ήδη χαμηλές, αφού κυμαίνονταν από 373 ευρώ έως 750 ευρώ μηνιαίως και συνεπώς η ανάθεση του έργου της καθαριότητας σε ιδιωτικά συνεργεία συνεπάγεται αμφίβολο ταμειακό όφελος, ενώ ταυτόχρονα επέφερε υποβάθμιση των συνθηκών υγιεινής και ασφάλειας των εργαζομένων στις οικονομικές υπηρεσίες και δυσλειτουργία των υπηρεσιών αυτών. Με δεδομένο δε τον διακηρυγμένο σκοπό του άρθρου 90 Ν. 4172/2013 για εξορθολογισμό της δομής των δημοσίων υπηρεσιών και εξοικονόμηση δημοσίων δαπανών μέσω της περικοπής των αποδεδειγμένα πλεοναζουσών θέσεων, το μέτρο της διαθεσιμότητας θα ήταν συμβατό προς το δημοσιονομικό συμφέρον εφόσον είχε διασφαλιστεί ότι το προσωπικό που τίθεται σε διαθεσιμότητα πλεονάζει ή είναι ακατάλληλο για την εκτέλεση της εργασίας που παρέχει. Στην υπό κρίση περίπτωση όμως, το εναγόμενο - καθ' ου κατήγγησε όλες τις οργανικές θέσεις του εν λόγω κλάδου, μολονότι οι θέσεις αυτές δεν πλεόναζαν, αλλά ήταν προδήλως απαραίτητες για την εύρυθμη λειτουργία των υπηρεσιών, η δε αντικατάσταση τους από ιδιωτικά συνεργεία καθαρισμού καθιστά τούτο προφανές, σε καμία δε περίπτωση δεν ήταν αναγκαία η κατάργηση του συνόλου των οργανικών θέσεων του κλάδου. Με βάση τα ανωτέρω, η θέση τους σε διαθεσιμότητα αντίκειται στο δημόσιο συμφέρον, ήταν δε προδήλως απρόσφορη να εξυπηρετήσει τον σκοπό του νόμου για εξορθολογισμό της δομής των υπηρεσιών όπου απασχολούνταν. Κατά συνέπεια η καταγγελία των συμβάσεων τους δεν ήταν αναγκαία, κρίνεται δε αποκλίνουσα από την αρχή της αναλογικότητας και υπ' αυτή την έννοια προσέβαλε δυσανάλογα το ατομικό δικαίωμα των εναγόντων στην εργασία και την περιουσία, κατά παράβαση των άρθρων 5 παρ. 1, 22 παρ. 1α, 25 παρ. 1 του Συντάγματος και άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ. Οι δε λόγοι υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος, που επικαλείται το εναγόμενο, δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να δικαιολογούν ριζοσπαστικές επεμβάσεις στην ζωή των πολιτών που οδηγούν στην εξαθλίωση πλήθους οικογενειών, με προφανή τον κίνδυνο αποδόμησης της κοινωνίας, σε κάθε δε περίπτωση η καταγγελία συμβάσεων εργασίας θα έπρεπε να είναι το ύστατο μέτρο δημοσιονομικής πειθαρχίας.

Κατόπιν τούτων, η καταγγελία της σύμβασης εργασίας των εναγόντων, που επήλθε με την θέση αυτών σε διαθεσιμότητα την 17.09.2013, είναι άκυρη και συνεπώς πρέπει να αναγνωρισθεί η εν λόγω ακυρότητα και να υποχρεωθεί το εναγόμενο να αποδέχεται τις υπηρεσίες των εναγόντων, με τα ίδια καθήκοντα και με τους όρους που τις παρείχαν έως και πριν την άκυρη καταγγελία ».

III. ΛΟΓΟΙ ΑΝΑΙΡΕΣΗΣ

Η ανωτέρω υπ' αριθ. 1584/2014 απόφαση του Πρωτοδικείου Αθηνών είναι εσφαλμένη και πρέπει να αναιρεθεί για τους ακόλουθους λόγους:

Α΄ ΛΟΓΟΣ ΑΝΑΙΡΕΣΗΣ

Υπέρβαση δικαιοδοσίας (άρθρο 559 παρ. 4)

Κατά πάγια νομολογία, η επέμβαση του νομοθέτη, κυριαρχικώς (jus imperii), σε έννομη σχέση ιδιωτικού δικαίου με τη θέσπιση μέτρων προς κατάργηση ή αλλοίωση του περιεχομένου αυτής, για λόγους δημοσίου συμφέροντος, δεν γεννά ιδιωτική διαφορά από την αμφισβήτηση των μέτρων αυτών, αλλά διαφορά της ακυρωτικής δικαιοδοσίας των διοικητικών δικαστηρίων, σύμφωνα με τα άρθρα 94 παρ. 1 α΄ του Συντάγματος και 45 επ. του π.δ. 18/1989 (Α΄ 8) (πρβλ. *ΟλΣτΕ 1116-1117/2014, 88/2011, 1909-1910/2001, ΣτΕ 1133, 1138, 1310/1983*). Στην προκείμενη περίπτωση, όπως γίνεται δεκτό με την προσβαλλόμενη απόφαση, με την υπ΄ αριθ. Δ6Α1139968 ΕΞ 2013/16.09.2013 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης (ΦΕΚ Β΄2317) αποφασίστηκε, κατ΄ εφαρμογή των διατάξεων της υποπαραγράφου Ζ2 της παρ. Ζ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 και της παρ. 1 του άρθρου 90 του ν. 4172/2013, η καθολική κατάργηση ειδικοτήτων καθαριστριών υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών. Η κατάργηση των θέσεων αυτών έγινε για λόγους υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος, που υπαγορεύουν τον περιορισμό των υπηρετούντων στον ευρύτερο δημόσιο τομέα υπαλλήλων, προκειμένου, από κοινού με άλλα ληφθέντα μέτρα, να αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά η πιο σοβαρή οικονομική κρίση που γνωρίζει η Χώρα στην πρόσφατη ιστορία της, λόγω της ραγδαίας επιδείνωσης των δημοσίων οικονομικών, που εκτόξευσε το κόστος δανεισμού της σε απαγορευτικά επίπεδα, με αποτέλεσμα να αποκλειστεί από τις διεθνείς αγορές και να διογκωθεί το δημόσιο χρέος σε πολύ υψηλά επίπεδα.

Ενόψει των ανωτέρω, η προσβαλλομένη απόφαση με την οποία το δικαστήριο έκρινε ότι η κατάργηση με τις ανωτέρω διατάξεις των οργανικών θέσεων καθαριστριών ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, που κατείχαν οι ενάγουσες στο Δημόσιο (Υπουργείο Οικονομικών) και η θέση τους σε διαθεσιμότητα, συνιστά άκυρη καταγγελία των αντίστοιχων ιδιωτικού δικαίου συμβάσεών τους, που γεννά ιδιωτική διαφορά για την οποία τα πολιτικά δικαστήρια έχουν δικαιοδοσία, υπερέβη την κατά νόμο δικαιοδοσία του και κατέστη αναιρετέα, κατά τη διάταξη του άρθρου 559 αριθμ. 4 του ΚΠολΔ.

Β΄ ΛΟΓΟΣ ΑΝΑΙΡΕΣΗΣ

Παραβίαση κανόνων ουσιαστικού δικαίου: α) της υποπαραγράφου Ζ2 του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, β) του άρθρου 90 του ν. 4172/2013 και γ) του άρθρου 669 ΑΚ (άρθ. 559 παρ.1 ΚΠολΔ)

Όπως προκύπτει από τις ανωτέρω (υπό στοιχ. ΙΙ) παραδοχές, με την προσβαλλόμενη απόφαση έγινε δεκτό ότι η, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της υποπαραγράφου Ζ2 του ν. 4093/2012, του άρθρου 90 του ν. 4172/2013 και της υπ' αριθ. Δ6Α 1139968 ΕΞ 2013/16.9.2013 κοινής υπουργικής απόφασης, θέση των αναιρεσίβλητων σε καθεστώς διαθεσιμότητας, λόγω κατάργησης των οργανικών τους θέσεων, συνιστά καταγγελία των υφιστάμενων ατομικών σχέσεων εργασίας από την 17.9.2013, ημερομηνία κατά την οποία τέθηκαν σε καθεστώς διαθεσιμότητας.

Η ως άνω κρίση είναι εσφαλμένη και παραβιάζει ευθέως τις προαναφερθείσες διατάξεις της υποπαραγράφου Ζ2 του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, του άρθρου 90 του ν. 4172/2013 καθώς και του άρθρου 669 ΑΚ. Ειδικότερα:

ι) Ο θεσμός της διαθεσιμότητας δεν είναι καινοφανής θεσμός, αλλά πάγιος, αυτοτελής θεσμός του υπαλληλικού δικαίου, ο οποίος προβλέπεται στα άρθρα 101 και 102 του Υπαλληλικού Κώδικα και συνδέεται με την κατάργηση της οργανικής θέσης του μόνιμου δημόσιου υπαλλήλου. Το θεσμικό πλαίσιο της διαθεσιμότητας καθορίστηκε ειδικότερα με την νεότερη διάταξη της υποπαραγράφου Ζ2 του ν. 4093/2012, στην περίπτωση 3 της οποίας προβλέπεται ότι η διαθεσιμότητα εφαρμόζεται και στους υπαλλήλους του ευρύτερου δημόσιου τομέα με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, λόγω κατάργησης των θέσεων τους (για τους οποίους, υπό το παλαιότερο καθεστώς του π.δ. 410/1988, η κατάργηση της θέσης συνεπαγόταν αυτοδίκαιη λύση της σύμβασης εργασίας και όχι τη θέση τους σε καθεστώς διαθεσιμότητας). Περαιτέρω, με τη διάταξη του άρθρου 90 του ν. 4172/2013 ορίστηκε ρητώς ότι επιτρέπεται η κατάργηση θέσεων ανά κατηγορία, κλάδο ή και ειδικότητα στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, με κοινή απόφαση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και του οικείου Υπουργού, σε εκτέλεση σχετικών αποφάσεων του Κυβερνητικού Συμβουλίου Μεταρρύθμισης.

Εξάλλου, στο άρθρο 669 ΑΚ. προβλέπεται η καταγγελία ως τρόπος λύσης της σύμβασης εργασίας αορίστου χρόνου. Τόσο κατά το σύστημα του Αστικού Κώδικα, όσο και κατά τους ειδικούς εργατικούς νόμους, η καταγγελία της σύμβασης εργασίας είναι

μονομερής απευθυντέα δικαιοπραξία, η οποία έχει ως έννομη συνέπεια τη λύση της εργασιακής σχέσης.

Κατά το συνήθη ορισμό (Μπαλής) η δικαιοπραξία είναι δήλωση ιδιωτικής βουλήσεως, η οποία κατευθύνεται στην παραγωγή εννόμων αποτελεσμάτων. Συνιστά πράξη, με την οποία το (φυσικό ή νομικό) πρόσωπο δημιουργεί, αλλοιώνει ή καταργεί έννομες σχέσεις, στο πλαίσιο της αναγνωριζόμενης από την έννομη τάξη αυτονομίας της ιδιωτικής βούλησης. Θεμελιώδες στοιχείο του πραγματικού της δικαιοπραξίας είναι η αυτόνομη θέση σε ισχύ από τον δικαιοπρακτούντα μιας θελημένης από αυτόν ρυθμίσεως (συστάσεως, αλλοιώσεως, καταργήσεως – γενικότερα διαπλάσεως) εννόμων σχέσεων.

Ο δικαιοπρακτικός, λοιπόν, χαρακτήρας της καταγγελίας προϋποθέτει την αυτονομία της δηλωθείσας βούλησης για λύση της εργασιακής σχέσης. Συνεπώς, πράξεις από τις οποίες απουσιάζει το εν λόγω στοιχείο δεν αποτελούν «καταγγελία», έστω και αν με αυτές επέρχεται η λύση της σχέσης εργασίας.

Υπό την ανωτέρω έννοια, δεν αποτελούν καταγγελία της σύμβασης εργασίας οι διαπιστωτικές πράξεις που εκδίδονται, κατά δέσμια αρμοδιότητα, σε εφαρμογή των διατάξεων της υποπαραγράφου Ζ2 του ν. 4093/2012 και του άρθρου 90 του ν. 4172/2013 και της, κατ' εξουσιοδότησης αυτών, εκδοθείσας υπ' αριθ. Δ6Α 1139968 ΕΞ 2013/16.9.2013 κοινής υπουργικής απόφασης. Τούτο διότι, η επερχόμενη με τις εν λόγω πράξεις έννομη συνέπεια, ήτοι η θέση των υπαλλήλων σε διαθεσιμότητα, συνιστά *αυτοδίκαιη* (εκ του νόμου) και αναγκαία συνέπεια της κατάργησης των οργανικών ή προσωρινών θέσεων των εν λόγω υπαλλήλων και όχι επιλογή του εργοδότη (Δημοσίου). Με την κατάργηση των εν λόγω θέσεων, η διαμόρφωση (αλλοίωση) των ατομικών σχέσεων εργασίας επέρχεται απευθείας από το νόμο και δεν ανήκει στην διακριτική ευχέρεια της Διοίκησης.

Διαφορετικό είναι το ζήτημα της κατάργησης υπαλληλικών θέσεων, η οποία άπτεται των κυβερνητικών επιλογών και της ουσιαστικής εκτίμησης του νομοθέτη ως προς τους λόγους δημοσίου συμφέροντος, που υπαγορεύουν τον περιορισμό των υπηρετούντων στον ευρύτερο δημόσιο τομέα υπαλλήλων. Η εν λόγω κατάργηση γίνεται με την θέσπιση κανόνων δικαίου, ήτοι με γενικές και αφηρημένες ρυθμίσεις, οι οποίες αποτελούν εκδήλωση της νομοθετικής λειτουργίας του Κράτους και όχι έκφραση δικαιοπρακτικής

βούλησης των οργάνων του Δημοσίου. Είναι προφανές ότι οι εν λόγω ρυθμίσεις δεν μπορούν να νοηθούν ως «καταγγελία» ατομικών συμβάσεων εργασίας.

ii) Σε κάθε περίπτωση, οι ως άνω διαπιστωτικές πράξεις δεν συνιστούν καταγγελία των ατομικών συμβάσεων εργασίας, αφού δεν επιφέρουν λύση της εργασιακής σχέσης, αλλά προσωρινή αλλοίωση αυτής. Τούτο διότι: α) κατά τη ρητή διατύπωση της περίπτωσης 4 της Ζ2 υποπαραγράφου του ν. 4093/2012 « η υπηρεσιακή σχέση των μονίμων υπαλλήλων που βρίσκονται σε καθεστώς διαθεσιμότητας, καθώς και η σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου των υπαλλήλων της περίπτωσης 3, εφόσον δεν μεταταχθούν ή μεταφερθούν, λύεται με τη λήξη του καθεστώτος της διαθεσιμότητας » και β) σύμφωνα με την περίπτωση 3 της ίδιας διάταξης, κατά το χρονικό διάστημα της διαθεσιμότητας οι εφεσίβλητοι συνεχίζουν να λαμβάνουν τα τρία τέταρτα (3/4 ή 75%) των αποδοχών τους (παρά τη μη προσφορά των υπηρεσιών τους), το δε Δημόσιο συνεχίζει να καταβάλλει τις αναλογούσες ασφαλιστικές τους εισφορές.

Από τα ανωτέρω προκύπτει σαφώς, ότι η λύση της εργασιακής σχέσης δεν επέρχεται με την έναρξη της διαθεσιμότητας, αλλά με τη λήξη αυτής και μάλιστα υπό την αρνητική προϋπόθεση της μη μετάταξης τους σε άλλη θέση του δημόσιου τομέα. Μέχρι το χρονικό αυτό σημείο η σχέση εργασίας δεν καταργείται, αλλά εξακολουθεί να υφίσταται με διαφορετικά, βέβαια, χαρακτηριστικά από εκείνα που είχε κατά τον προ της διαθεσιμότητας χρόνο. Εξάλλου, η καταβολή μισθολογικών αποδοχών και εργοδοτικών εισφορών προϋποθέτει ενεργή εργασιακή σχέση και δεν νοείται σε περίπτωση λύσης της εργασιακής σύμβασης λόγω καταγγελίας. Η δοθείσα από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο αντίθετη ερμηνεία των προαναφερθεισών διατάξεων υπερβαίνει τα όρια της γραμματικής διατύπωσης των διατάξεων αυτών, βαίνει στον αντίποδα του σκοπού που οι διατάξεις επιδιώκουν να εξυπηρετήσουν και, κατά συνέπεια, συνιστά προδήλως ερμηνεία contra legem.

Σύμφωνα με τα παραπάνω, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση έσφαλε ως προς την ερμηνεία και εφαρμογή των προαναφερθεισών διατάξεων και πρέπει ν' αναιρεθεί για τον προβλεπόμενο στο άρθρο 559 περ. 1 ΚΠολΔ λόγο.

Γ' ΛΟΓΟΣ ΑΝΑΙΡΕΣΗΣ

Παραβίαση κανόνων ουσιαστικού δικαίου: των άρθρων 5 παρ. 1, 22 παρ. 1^α, 25 παρ.1 του Συντάγματος και του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ (άρθ. 559 παρ.1 ΚΠολΔ)

Κατά το σκεπτικό της προσβαλλόμενης απόφασης, « η θέση των εργαζομένων σε διαθεσιμότητα αντίκειται στο δημόσιο συμφέρον και είναι προδήλως απρόσφορη να εξυπηρετήσει το σκοπό του νόμου για εξορθολογισμό της δομής των υπηρεσιών στις οποίες απασχολούνταν ». Νοούμενη ως καταγγελία των συμβάσεων εργασίας, η εφαρμογή του μέτρου της διαθεσιμότητας «δεν ήταν αναγκαία, κρίνεται δε αποκλίνουσα από την αρχή της αναλογικότητας και υπ' αυτή την έννοια προσέβαλε δυσανάλογα το ατομικό δικαίωμα των ως άνω υπαλλήλων στην εργασία και την περιουσία, κατά παράβαση των άρθρων 5 παρ. 1, 22 παρ. 1^α, 25 παρ.1 του Συντάγματος και του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ. ».

Η ως άνω κρίση είναι εσφαλμένη και παραβιάζει ευθέως τις προαναφερθείσες υπερνομοθετικές διατάξεις των άρθρων 5 παρ. 1, 22 παρ. 1^α, 25 παρ.1 του Συντάγματος και του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, τις οποίες το πρωτοβάθμιο δικαστήριο εσφαλμένα ερμήνευσε και πλημμελώς εφάρμοσε στην προκειμένη περίπτωση. Ειδικότερα:

i) Με το άρθρο 5 του Συντάγματος ανάγεται σε ατομικό δικαίωμα και κατοχυρώνεται η οικονομική ελευθερία, ειδική πλευρά της οποίας είναι το δικαίωμα στην εργασία. Το εν λόγω δικαίωμα προστατεύεται και με την διάταξη του άρθρου 22 παρ.1 του Συντάγματος, η οποία θεμελιώνει υποχρέωση του κράτους προς δημιουργία συνθηκών εξασφάλισης εργασίας και γενικότερα επαγγελματικής απασχόλησης στα άτομα που επιθυμούν και είναι σε θέση να εργαστούν μέσα στα πλαίσια της οικονομικής και πολιτικής οργάνωσης του κράτους. Ωστόσο, οι ανωτέρω συνταγματικές διατάξεις δεν κατοχυρώνουν τις υφιστάμενες εργασιακές σχέσεις ή το είδος και τη διάρκεια της απασχόλησης των εργαζομένων, ούτε αποκλείουν την θέσπιση περιορισμών στην άσκηση επαγγελμάτων ή την υποχρεωτική λήξη ορισμένης επαγγελματικής απασχόλησης ή προσφοράς υπηρεσιών (ΣτΕ 1133/1983).

Εξάλλου, με το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ κατοχυρώνεται ο σεβασμός της περιουσίας του προσώπου, το οποίο μπορεί να τη στερηθεί μόνο για λόγους δημόσιας ωφέλειας. Δεν προστατεύεται με την εν λόγω

υπερνομοθετική διάταξη η απλή προσδοκία του εργαζόμενου για διατήρηση της υφιστάμενης εργασιακής του σχέσης ή τη μη κατάργηση της οργανικής του θέσης στο δημόσιο τομέα.

Αντιθέτως, ο κοινός νομοθέτης δεν κωλύεται από τις ανωτέρω διατάξεις να καταργεί οργανικές θέσεις η να τροποποιεί τις αρμοδιότητες τους, καθώς επίσης να επεκτείνει και να συμπύσσει τη βαθμολογική κλίμακα. Έχει την ευχέρεια κατ' εκτίμηση του προσφορότερου τρόπου οργάνωσης και λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης και για την καλύτερη εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος, να καταργεί οργανικές θέσεις και σε περίπτωση κατάργησης της κατεχόμενης από τον υπάλληλο θέσης να τον απολύει ή να τον τοποθετεί σε άλλη υπηρεσία, εφ' όσον με τις ρυθμίσεις αυτές δεν παραβιάζονται οι κανόνες στελέχωσης της δημόσιας διοίκησης με μόνιμους υπαλλήλους (ΣΤΕ 1715/1983, 2934/1993, 3046/1997 ΔΕφΑθ 2707/2005, 392/2007, 2562/2011). Κατά μείζονα λόγο δεν κωλύεται να καταργεί οργανικές θέσεις υπαλλήλων ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, οι οποίοι δεν απολαμβάνουν μονιμότητα ούτε εκ του Συντάγματος ούτε εκ του νόμου, αλλά εκείνη μόνο την προστασία που τους απονέμει ο κοινός νομοθέτης. Κατά την επιλογή των διαφόρων τρόπων ρύθμισης, θα πρέπει να κινείται μέσα στα όρια που διαγράφονται από την αρχή της ισότητας, ώστε να διασφαλίζεται η ίση μεταχείριση των υπαλλήλων με την θέσπιση κανόνων με αντικειμενικά κριτήρια (πρβλ. ΣτΕ 4237/2005, 2307, 2841/1988)

ii) Στην προκειμένη περίπτωση, όπως δέχεται η προσβαλλόμενη απόφαση, με την κοινή Υπουργική Απόφαση υπ' αριθ. Δ6Α 1139968 ΕΞ 2013/16.09.2013 αποφασίστηκε, κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 του άρθρου 90 του ν. 4172/2013 και των διατάξεων του ν. 4093/2012, η κατάργηση όλων των οργανικών και προσωρινών θέσεων προσωπικού, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου μερικής απασχόλησης, συνολικά 595 θέσεων των ειδικοτήτων ΥΕ Καθαριστριών και Προσωπικού Καθαριότητας Τελωνείων, Γ.Χ.Κ. και Δημοσιονομικού Υπουργείου Οικονομικών. Η κατάργηση των υφιστάμενων οργανικών θέσεων έγινε με γενικά και αντικειμενικά κριτήρια, αφού οι εν λόγω θέσεις καταργήθηκαν στο σύνολο τους και ακολούθως, η θέση σε διαθεσιμότητα εχώρησε ως γενικό μέτρο για τους υπαλλήλους της ειδικότητας Καθαριστριών (Μερικής απασχόλησης) με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.

Η ως άνω κατάργηση έγινε στα πλαίσια της ευρύτατης εξουσίας που παρέχει το Σύνταγμα στο νομοθέτη για την οργάνωση των υπηρεσιών του δημόσιου τομέα, τόσο ως προς τη δομή τους (σύσταση ή κατάργηση υπηρεσιών), όσο και ως προς τη σύσταση και κατάργηση οργανικών θέσεων στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Θεσπίστηκε για λόγους υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος και συνάπτεται με τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει η χώρα για την εφαρμογή του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016, στο πλαίσιο των υποχρεώσεων του Ελληνικού Δημοσίου βάσει του από 3.5.2010 Μνημονίου Συνεννόησης με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ως εκπροσώπου των Κρατών – Μελών της Ευρωζώνης και εν συνεχεία της από 08-05-2010 σύμβασης δανειακής διευκόλυνσεως, καθώς και του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2014 (ν. 3986/2011) και 2013-2016 (ν. 4093/2012 και ν. 4172/2013).

Από τα παραπάνω συνάγεται ότι η κατάργηση του συνόλου των οργανικών θέσεων των προαναφερθεισών ειδικοτήτων, δυνάμει της υπ' αριθ. Δ6Α 1139968 ΕΞ 2013/16.09.2013 κοινής υπουργικής απόφασης, η συνακόλουθη θέση των αναιρεσιβλήτων σε διαθεσιμότητα με τις οικείες ατομικές διαπιστωτικές πράξεις, καθώς και η δυνατότητα μελλοντικής λύσης της εργασιακής τους σχέσης (εφόσον δεν μεταταχθούν ή μεταφερθούν) δεν κωλύεται από τις διατάξεις των άρθρων 5 παρ. 1, 22 παρ. 1^α, 25 παρ.1 του Συντάγματος και του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, αφού στηρίζεται σε γενικά και αντικειμενικά κριτήρια και συνάπτεται άμεσα με την επιλογή του νομοθέτη να προχωρήσει σε περιορισμό του δημόσιου τομέα, λαμβανομένου υπόψη ότι η εκτίμηση του νομοθέτη ως προς τα ληπτέα μέτρα για την αντιμετώπιση της κρίσιμης δημοσιονομικής κατάστασης υπόκειται σε οριακό μόνο δικαστικό έλεγχο.

Δεχόμενο τ' αντίθετα, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο έσφαλε ως προς την ερμηνεία και εφαρμογή των προαναφερθεισών διατάξεων και, ως εκ τούτου, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει ν' αναιρεθεί για τον προβλεπόμενο στο άρθρο 559 περ. 1 ΚΠολΔ λόγο.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση :

Η διάταξη του άρθρου 22 παρ. 1 του Συντάγματος κατά την οποία το κράτος μεριμνά για την δημιουργία συνθηκών απασχολήσεως όλων των πολιτών έχει τον

χαρακτήρα αφ' ενός μεν διακηρύξεως ότι στους σκοπούς του κράτους περιλαμβάνεται και η εξασφάλιση συνθηκών απασχολήσεως των πολιτών, αφ' ετέρου δε κατευθυντήριας γραμμής προς την νομοθετική εξουσία όπως κατά την άσκηση αυτής αποσκοπεί στην πραγμάτωση της διακηρύξεως. Συνεπώς, η ανωτέρω διάταξη του Συντάγματος δεν είναι κανόνας δικαίου και δεν κατοχυρώνει τις υφιστάμενες εργασιακές σχέσεις ή το είδος και τη διάρκεια της απασχολήσεως των εργαζομένων, αλλά θεμελιώνει υποχρέωση του κράτους προς δημιουργία συνθηκών εξασφάλισης εργασίας και γενικότερα επαγγελματικής απασχολήσεως στα άτομα που επιθυμούν και είναι σε θέση να εργαστούν μέσα στα πλαίσια της οικονομικής οργανώσεως και του πολιτικού συστήματος, που διασφαλίζουν οι λοιπές διατάξεις του Συντάγματος. Δεν αποκλείει, επομένως, το άρθρο αυτό ούτε τη θέσπιση περιορισμών στην άσκηση ωρισμένου επαγγέλματος, ούτε την υποχρεωτική λήξη ωρισμένης επαγγελματικής απασχολήσεως ή προσφοράς υπηρεσιών βάσει γενικών κριτηρίων, όπως είναι η απόλυση εργαζομένων στο Δημόσιο (πρβλ. ΑΠ 681/1987, ΣτΕ 1133/1983), την οποία επιβάλλουν οι κείμενες διατάξεις, όπως αυτές της υποπαραγράφου Ζ2 της παρ. Ζ του άρθρου πρώτου του ν.4093/2013 και της παρ. 1 του άρθρου 90 του ν. 4170/2013.

Εξάλλου, ο νομοθέτης, ο οποίος έχει από το Σύνταγμα (άρθρο 26) ευρύτατη εξουσία οργάνωσης των υπηρεσιών του στενού αλλά και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, τόσο ως προς τη δομή τους (σύσταση και κατάργηση υπηρεσιών) όσο και ως προς τη σύσταση και κατάργηση οργανικών θέσεων στο Δημόσιο, τους ΟΤΑ και τα ΝΠΔΔ, με τις διατάξεις της υποπαραγράφου Ζ2 της παρ. Ζ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, της παρ. 1 του άρθρου 90 του ν. 4172/2013 και της Δ6Α1139968 ΕΞ 2013/16.09.2013 κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης προέβη στην καθολική κατάργηση της ειδικότητας των καθαριστριών υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών, κρίνοντας πως η παροχή της εν λόγω υπηρεσίας δεν είναι απολύτως αναγκαία για τη λειτουργία των υπηρεσιακών μονάδων, που υπάγονται στο εν λόγω Υπουργείο, κρίση που άπτεται των επιλογών της Κυβέρνησης (άρθρα 81 επ. του Συντάγματος) και της ουσιαστικής εκτίμησης του νομοθέτη για τους λόγους του δημοσίου συμφέροντος, που υπαγορεύουν τον περιορισμό των υπηρετούντων στον ευρύτερο δημόσιο τομέα υπαλλήλων. Η ως άνω κατάργηση της ειδικότητας των καθαριστριών, δεν κωλύεται ούτε από τις συνταγματικές συνέπειες της

απόλυσης, ούτε από τις διατάξεις των άρθρων 5 παρ. 1, 22 παρ. 1, 25 παρ. 1, 26, 81 επ., του Συντάγματος και 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, αφού στηρίζεται σε γενικό και αντικειμενικό κριτήριο και συνάπτεται άμεσα με την επιλογή του νομοθέτη να προχωρήσει σε περιορισμό του δημόσιου τομέα, λαμβανομένου υπόψη ότι η εκτίμηση του νομοθέτη ως προς τα ληπτέα μέτρα για την αντιμετώπιση της διαπιστωθείσας από αυτόν κρίσιμης δημοσιονομικής κατάστασης υπόκειται σε οριακό μόνο δικαστικό έλεγχο (πρβλ. ΟλΣτΕ 668/2012, 1116-1117/2014, Ε.Δ.Δ.Α. αποφάσεις *James και λοιποί κατά Ηνωμένου Βασιλείου*, της 21.2.1986, Νο 8793/79, σκέψη 46, *Pressos Compania Naviera S.A. και λοιποί κατά Βελγίου*, της 20.11.1995, σκέψη 37, *Saarinen κατά Φινλανδίας*, της 28.1.2003, *Κλιάφας και λοιποί κατά Ελλάδος*, της 8.7.2004, σκέψη 25 *Adrejeva κατά Λετονίας*, - της 18.2.2009, σκέψη 83, *Κουφάκη και ΑΔΕΔΥ κατά Ελλάδος*, της 7.5.2013, σκέψη 31).

Ενόψει τούτων, η προσβαλλομένη απόφαση με την οποία το δικαστήριο, με βάση τις ανωτέρω νομικές και πραγματικές παραδοχές, έκρινε τελικά ότι η κατάργηση με τις διατάξεις της υποπαραγράφου Ζ2 του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, της παρ. 1 του άρθρου 90 του ν. 4172/2013 και της Δ6Α1139968 ΕΞ 2013/16.09.2013 κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης των οργανικών θέσεων καθαριστριών ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, που κατείχαν οι ενάγουσες στο Δημόσιο και η θέση τους σε διαθεσιμότητα, συνιστά άκυρη καταγγελία των αντίστοιχων ιδιωτικού δικαίου συμβάσεών τους και υποχρέωσε το Δημόσιο να αποδέχεται τις υπηρεσίες τους, παραβίασε ευθέως, άλλως εκ πλαγίου, άλλως εσφαλμένα ερμήνευσε και εφάρμοσε τις ανωτέρω διατάξεις των άρθρων 5 παρ. 1, 22 παρ. 1, 25 παρ. 1, 26, 81 επ. του Συντάγματος, του άρθρου 1 του 1^{ου} Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, της υποπαραγράφου Ζ2 της παρ. Ζ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, της παρ. 1 του άρθρου 90 του ν. 4172/2013 και της Δ6Α1139968 ΕΞ 2013/16.09.2013 κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και ανεπαρκώς ερμήνευσε και εφάρμοσε τις ίδιες διατάξεις, έχουσα ανεπαρκείς αιτιολογίες επί ζητήματος που ασκεί ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της δίκης, είναι αναιρετέα, κατά την διάταξη του άρθρου 559 αριθμ. 1 και 19 του ΚΠολΔ.

Επειδή, περαιτέρω, με το άρθρο 103 του Συντάγματος ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής «2. Κανένας δεν μπορεί να διοριστεί υπάλληλος σε οργανική θέση που δεν είναι νομοθετημένη.....3. Οργανικές θέσεις ειδικού επιστημονικού καθώς και τεχνικού ή βοηθητικού προσωπικού μπορούν να πληρούνται με προσωπικό που προσλαμβάνεται με σχέση ιδιωτικού δικαίου....4. Οι δημόσιοι υπάλληλοι που κατέχουν οργανικές θέσεις είναι μόνιμοι εφόσον αυτές οι θέσεις υπάρχουν.....».

Από τις διατάξεις αυτές συνάγεται ότι, κατά το Σύνταγμα, το βοηθητικό προσωπικό, που απασχολείται στο Δημόσιο με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, πρέπει να κατέχει νομοθετημένη οργανική θέση, η κατάργηση της οποίας από το νομοθέτη, καθιστά εφεξής μη νόμιμη τη σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου, που συνδέει το προσωπικό αυτό με το Δημόσιο, συνέπεια εντελώς διάφορη και άσχετη με την καταγγελία της σύμβασης αυτής κατά τις κείμενες διατάξεις.

Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 2 ΚΠολΔ, τα πολιτικά δικαστήρια απαγορεύεται να επεμβαίνουν σε διοικητικές διαφορές ή υποθέσεις που υπάγονται σε διοικητικά δικαστήρια και επιτρέπεται μόνο η εξέταση των ζητημάτων που ανακύπτουν παρεμπιπτόντως. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι τα τακτικά δικαστήρια δικάζοντας ιδιωτική διαφορά, που υπάγεται στη δικαιοδοσία τους, μπορούν να ερευνήσουν το κύρος κανονιστικής ή διοικητικής πράξεως, το οποίο αποτελεί προδικαστικό ζήτημα της κρινόμενης διαφοράς, παρόλο που δεν έχουν δικαιοδοσία να ακυρώσουν ή ν' αναγνωρίσουν την ακυρότητα της πράξης αυτής, εκτός εάν πρόκειται για ουσιαστική κρίση του αρμοδίου οργάνου που εξέδωσε την ελεγχόμενη πράξη, οπότε αυτή δεν υπόκειται κατά το αντίστοιχο μέρος της ουσιαστικής κρίσης ούτε σε παρεμπιπτόντα έλεγχο. Έτσι, αν εισαχθεί ενώπιον πολιτικού δικαστηρίου διαφορά αφορώσα τη νομιμότητα κανονιστικών ή διοικητικών πράξεων, υπάγεται ως διοικητική, στη δικαιοδοσία των διοικητικών δικαστηρίων, τα δε πολιτικά δικαστήρια δεν έχουν την εξουσία να ακυρώνουν ή να αναγνωρίζουν την ακυρότητα των πράξεων αυτών ή να καθιστούν ανέφικτη την εφαρμογή τους και μάλιστα μέσω παρεμπιπτόντος ελέγχου της νομιμότητάς τους.

Στην προκειμένη περίπτωση, το δικαστήριο, όπως προκύπτει από την απόφασή του, έκρινε ότι, με την κατάργηση των οργανικών θέσεων των εναγόντων και τη θέση αυτών σε διαθεσιμότητα την 17-9-2013, η οποία έλαβε χώρα με την υπ' αριθμ. Δ6Α1139968 ΕΞ

2013/16.09.2013 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση των διατάξεων της υποπαραγράφου Ζ2 του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, της παρ. 1 του άρθρου 90 του ν. 4172/2013, επήλθε καταγγελία των συμβάσεών τους, η οποία δεν ήταν αναγκαία, αλλά αποκλίνουσα από την αρχή της αναλογικότητας και υπ' αυτή την έννοια προσέβαλε δυσανάλογα το ατομικό δικαίωμα των εναγόντων στην εργασία και την περιουσία, κατά παράβαση των άρθρων 5 παρ. 1, 22 παρ. 1α, 25 παρ. 1 του Συντάγματος και άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, χωρίς να συντρέχουν λόγοι υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος, που επικαλέσθηκε το Δημόσιο. Συνακολούθως, το δικαστήριο έκρινε άκυρη την καταγγελία της σύμβασης εργασίας των εναγόντων, αναγνώρισε την ακυρότητά της και υποχρέωσε το Δημόσιο να αποδέχεται τις υπηρεσίες των εναγόντων, με τα ίδια καθήκοντα και με τους όρους που τις παρείχαν έως και πριν την άκυρη καταγγελία.

Όμως, η προαναφερθείσα ΚΥΑ, με την οποία καταργήθηκαν οι οργανικές θέσεις καθαριστριών του Υπουργείου Οικονομικών, μεταξύ των οποίων και οι κατεχόμενες από τις ενάγουσες, αποτελεί κανονιστική πράξη οργανωτικού χαρακτήρα και, επομένως, η έρευνα του κύρους της ανήκει στα διοικητικά δικαστήρια, το δε δικάσαν δικαστήριο, ως πολιτικό, δεν είχε την εξουσία να ακυρώσει ή να αναγνωρίσει την ακυρότητα της πράξεων αυτής ή να καταστήσει ανέφικτη την εφαρμογή της, ούτε ευθέως, ούτε μέσω παρεμπόδισης ελέγχου της νομιμότητάς της. Έτσι, η εν λόγω ΚΥΑ, μη ακυρωθείσα με απόφαση του αρμοδίου διοικητικού δικαστηρίου, παρέμεινε αλώβητη και είχε ως συνέπεια την κατάργηση των επιμάχων οργανικών θέσεων, οι οποίες, όπως δέχεται και το πρωτοβάθμιο δικαστήριο με την προσβαλλόμενη απόφασή του, είχαν συσταθεί με την υπ' αριθ. 1057501/3425/0001Γ/10.06.2005 κοινή απόφαση του Υφυπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, σε εκτέλεση της υπ' αριθμ. 156/10.03.2005 απόφασης του Α' τμήματος του ΑΣΕΠ και οι οποίες δεν αναβιώνουν με την κρίση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου περί αντισυνταγματικότητας της καταργητικής ΚΥΑ.

Ως εκ τούτου, η προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία το δικαστήριο έκρινε ότι η κατά τα προεκτεθέντα κατάργηση των οργανικών θέσεων καθαριστριών ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, που κατείχαν οι ενάγουσες στο Δημόσιο και η θέση τους σε

διαθεσιμότητα, συνιστά άκυρη καταγγελία των αντίστοιχων ιδιωτικού δικαίου συμβάσεων τους και υποχρέωσε το Δημόσιο να αποδέχεται τις υπηρεσίες τους, παρά την ανυπαρξία οργανικών προς τούτο θέσεων, παραβίασε ευθέως, άλλως εκ πλαγίου, άλλως εσφαλμένα ερμήνευσε και εφάρμοσε τις ανωτέρω διατάξεις και ανεπαρκώς αιτιολόγησε την κρίση της, επί ζητήματος, που ασκεί ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της δίκης, είναι δε αναιρετέα, κατά την διάταξη του άρθρου 559 αριθμ. 1 και 19 του ΚΠολΔ. ».

Επειδή αντίγραφο της προσβαλλόμενης αποφάσεως, με παραγγελία του πληρεξουσίου δικηγόρου των καθ' ων και κλήση όπως ο Υπουργός Οικονομικών, από της επιδόσεως αποδέχεται τις υπηρεσίες των καθ' ων με τα ίδια καθήκοντα και όρους που τις παρείχαν έως και πριν την άκυρη καταγγελία τους, επιδόθηκε προς τον Υπουργό Οικονομικών στις 16.5.2014, ήδη δε επιδιώκεται η άμεση εκτέλεση της αποφάσεως.

Επειδή, πέραν του κατεπείγοντος, από την εκτέλεση της αποφάσεως πιθανολογείται κίνδυνος βλάβης του Δημοσίου, της οποίας η αποκατάσταση είναι αδύνατη ή τουλάχιστον, όχι εύκολη. Συγκεκριμένα και πέραν άλλων που επιφυλάσσομαι να προσθέσω, εάν, εις εκτέλεση της αποφάσεως παρέχονται υπηρεσίες από τις καθ' ων, ενώ ήδη απασχολούνται ιδιωτικά συνεργεία καθαρισμού, το Δημόσιο θα επιβαρυνθεί με τις αμοιβές για την απασχόληση τόσο των συνεργείων, που ήδη καταβάλλονται, όσο και των καθ' ων, εις τρόπον ώστε να εξανεμίζεται το ήδη επιτευχθέν μηνιαίο όφελος (ποσού 209.167, 90 ευρώ) από την αλλαγή του τρόπου καθαρισμού των υπηρεσιών.

Επίσης, δεν πρέπει να παροράται ότι θα τεθεί εν αμφιβόλω και όλος ο θεσμός της διαθεσιμότητας, όπως οργανώνεται με τους νόμους 4093/2012 και 4172/2013, αλλά και οι γενικότερες διεθνείς δεσμεύσεις της χώρας στα πλαίσια των ληφθέντων μέτρων δημοσιονομικής προσαρμογής, που αποσκοπούν στη μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος της χώρας, που λαμβάνονται δηλαδή για προφανείς επιτακτικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος.

Επειδή, συνεπώς, συντρέχει περίπτωση αναστολής της εκτελέσεως και αναστολής της ισχύος της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως (άρθρα 565 ΚΠολΔ), κατά τα ειδικότερα στο αιτητικό της παρούσας διαλαμβανόμενα.

Επειδή η παρούσα αίτηση είναι παραδεκτή, νόμιμη και βάσιμη.

Επειδή, περαιτέρω, αιτούμεθα την έκδοση και χορήγηση σημειώματος προσωρινής αναστολής της εκτέλεσεως και της ισχύος της αποφάσεως μέχρις εκδόσεως αποφάσεως επί της παρούσης αιτήσεως μας.

**ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ
ΖΗΤΩ**

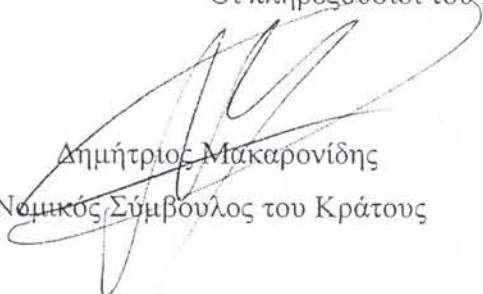
Να γίνει δεκτή η παρούσα αίτηση.

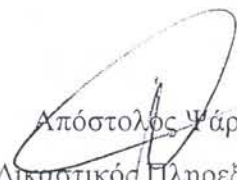
Να ανασταλεί η εκτέλεση και η ισχύς της προσβαλλόμενης υπ' αριθ. 1584/2014 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εργατικών Διαφορών), μέχρι την έκδοση απόφασης επί της αιτήσεως αναιρέσεως.

Να χορηγηθεί σημείωμα προσωρινής αναστολής της εκτέλεσης και της ισχύος της ως άνω απόφασης μέχρι την έκδοση απόφασης επί της παρούσας αιτήσεως.

Αθήνα, 22.5.2014

Οι πληρεξούσιοι του Ελληνικού Δημοσίου

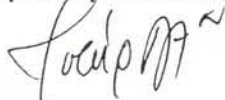

Δημήτριος Μακαρονίδης
Νομικός Σύμβουλος του Κράτους

Απόστολος Ψάρρης
Δικαστικός Πληρεξούσιος ΝΣΚ

Η Προεδρεύουσα του Αρείου Πάγου,
Έχοντας υπόψη το άρθρο 565 παρ. 2 ΚΠολΔ (διατ. 651/71) ορίζει
δικάσιμο για να συζητηθεί η προκειμένη αίτηση αναστολής ενώπιον
του Β2' Πολιτικού Τμήματος (σε Συμβούλιο) την **Τρίτη , 10 Ιουνίου
2014**, και ώρα **12:30** υπό τον όρο ότι η αίτηση αναστολής και η
παρούσα πράξη θα κοινοποιηθούν στις καθ' ων η αίτηση ως και την
6 Ιουνίου 2014.

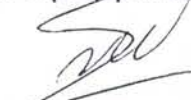
Αθήνα, 23 Μαΐου 2014

Η Προεδρεύουσα

ΜΑΡΙΑ ΧΥΤΗΡΟΓΛΟΥ

Η Γραμματέας

ΜΑΡΘΑ ΣΑΜΑΡΤΖΗ